

මරණ දඬුවම පිළිබඳ ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවේ විමසුම

මරණදණ්ඩனை පරිහරණය කිරීමේදී
මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවේ විමසුම

Review on the Death Penalty by the Human Rights Commission of Sri Lanka

ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව
මරණදණ්ඩ මරණ දඬුවම පිළිබඳ
HUMAN RIGHTS COMMISSION OF SRI LANKA

මරණ දඬුවම පිළිබඳ
ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවේ
විමසුම

ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව
கிலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு
HUMAN RIGHTS COMMISSION OF SRI LANKA

මරණ දඩුවම පිළිබඳ

ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවේ

විමසුම

ISBN 978-955-8929-18-6

ප්‍රථම මුද්‍රණය : 2014

කවර නිර්මාණය

පිටුසැකසුම සහ මුද්‍රණය : විකුම් ගුරුකුමාර, නො 33, මාකා මාවත,
පතිරගොඩ, මහරගම.

ප්‍රකාශනය : ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව
අංක 165, කින්නි පාර, කොළඹ 08, ශ්‍රී ලංකා.

ISBN 978-955-8929-18-6

පටුන	iii
හැඳින්වීම	1
පිටිතයට ඇති හිමිකම මානව හිමිකම් දෘෂ්ටියෙන්	2
මරණ දඩුවම සහ මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාත	9
ශ්‍රී ලංකාවේ මරණ දඩුවම ක්‍රියාත්මක කිරීම	14
මරණ දඩුවම නියමවුවන් සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවේ	
වගකීම	18
ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශයන්	19
සමාලෝචනය	20
වැඩිදුර කියවීම	21
ඇමුණුම	22

සටහන් අංක 01.

ලොවපුරා මරණ දඩුවම ක්‍රියාත්මකවීම -2013 5

සටහන් අංක 02.

2007 -2013 කාල සීමාවේ වැඩිම පුද්ගලයින් ගණනකට මරණ දඩුවම
නියම කළ රටවල් දහය 7

සටහන් අංක 03.

2007 -2013 කාල සීමාවේ වැඩිම පුද්ගලයින් ගණනකට මරණ දඩුවම
ක්‍රියාත්මක කළ රටවල් දහය 8

සටහන් අංක 04.

එල්සැල්වදෝරය, හොන්ඩුරාස් සහ ගොතමාලාව යන රටවල මනුෂ්‍ය ඝාතන
අනුපාතය 1995 සිට 2011 දක්වා 10

සටහන් අංක 05.

අයිස්ලන්තය තෝරවේ සහ ස්වීඩනය යන රටවල මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතය
1995 සිට 2011 දක්වා 12

සටහන් අංක 06.

චීනය ජපානය සහ සවුදි අරාබිය යන රටවල මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතය
1995 සිට 2011 දක්වා 13

සටහන් අංක 07.

ශ්‍රී ලංකාවේ මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතය 2005- 2010 15

සටහන් අංක 08.

ශ්‍රී ලංකාවේ මරණ දඩුවම නියම කිරීම වරද අනුව 2004- 2010 15

සටහන් අංක 09.

ශ්‍රී ලංකාවේ මරණදඩුවම නියම කිරීම 2000- 2010 16

හැඳින්වීම

වර්තමානයේ ලොව පුරාම මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳ පක්ෂව සහ විපක්ෂව මතවාද ගොඩනැගී ඇත. බුදුදහම සමග බැඳී ඇති පංචශීල ප්‍රතිපත්තියේ මූලිකම කරුණ වන්නේ අන්‍යයන්ගේ දිවි හානි කිරීමෙන් වැළකෙමු යන්නයි. එමෙන්ම ක්‍රිස්තියානි, රෝමාණු කතෝලික, ඉස්ලාම් සහ ජුදා ආගමික සම්ප්‍රදායන්හි ආදී කතෘවරයෙකු වන මොසස් නම් අනාගත ශාස්තෘවරයාට දෙවියන් ප්‍රධානය කළ බව පවසන දස පනත (**Ten commandments**) තුළද මූලිකවම මිනී නොමරන්න යන්න බෙහෙවින් ඉස්මතු කර දක්වා ඇත. නමුත් රාජ්‍ය පරිපාලනයේදී ලොව පුරාම රටවල් විවිධ වැරදි සඳහා මරණ දඬුවම ඇත අතීතයේ සිටම ක්‍රියාත්මක කර ඇති බවට ලිඛිත සාක්ෂි පවතී.

රොබට් නොක්ස් විසින් රචනා කරන ලද **The Historical Relation of Island of Ceylon** කෘතිය තුළින් මහනුවර යුගයේ දෙවන රාජසිංහ රාජ්‍ය කාලය පිළිබඳ කරුණු අනාවරණය කරනු ලැබේ. එම කෘතියට අනුව ඔහු ලංකාවේ ගත කළ කාලයේදී වැරදිකරුවන් සඳහා වද 32 ක් එවකට ක්‍රියාත්මක වූ බවටත්, ඒ අතර මරණ දඬුවම ද පැවති බවත් සඳහන් කර ඇත. එම කාලයේ දී මරණ දඬුවම සිදුකරන ආකාරය විවිධ වූ මුහුණුවරකින් ක්‍රියාත්මක කර ඇත. හිස ගසා දැමීම, අලි ඇතුන් ලවා පැහවීම, ළං කරන ලද ගස් දෙකක් අතර බැඳ ගස නැවත නිදහස් කිරීම ආදී ක්‍රමයන් යොදාගත් බවත් සමස්ථයක් ලෙස එම දඬුවම ඉතාමත් කෲර සහ වධහිංසා සහිතව සිදු කළ බවත් සිය කෘතියේ දී නොක්ස් විසින් ගෙනහැර දක්වා ඇත.

එමෙන්ම රාජ්‍ය ද්‍රෝහී ඒමද මරණ දඬුවම ලැබිය යුතු වරදක් බවට මහනුවර යුගයේදී සලකා ඇත. මහනුවර රජ කළ අවසන් පාලකයා වූ ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජු විසින් තමන්ගේ පාලනයට ද්‍රෝහී වූ බව සලකා එක් අවස්ථාවකදී ඔහුගේ සෙත්පතියෙකු වූ ලෙව්කේ දිසාව මරා දමන ලදී. එමෙන්ම සිය පළමු අදිකාරම් වූ ඇඟලේපොළ තමන්ට විරුද්ධව ඉංග්‍රීසීන් සමඟ කුමන්ත්‍රනය කරන බවට සැකකොට ඇඟලේපොළ පවුලේ සාමාජිකයින්ට මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරන ලදී. එහිදී කුඩා දරුවන්

වංගභිකෂක දමා කෙටීමද කාන්තාවන්ගේ ගෙලේ ගල් එල්ලා ජලයේ ගිල්ලවීමත්, පීරීම් සාමාජිකයින්ගේ හිස ගසා දැමීමත් ක්‍රියාත්මක කර ඇත. ඉතාමත් කෲර ආකාරයෙන් මෙම දඬුවම ක්‍රියාත්මක කළ බවට වාර්තා වේ.

1815 දී උඩරට රාජධානිය ඉංග්‍රීසින් වෙත එවකට සිටි උඩරට ප්‍රධානීන් විසින් පවරා දීමක් සිදු කරන අතර එහිදී පාර්ශවයන් දෙක විසින් සුප්‍රසිද්ධ උඩරට ගිවිසුම (Kandyan Convention) අත්සන් කරන ලදී. උඩරට ගිවිසුමේ එහි 6 වන වගන්තිය මානව හිමිකම් පිළිබඳ සුවිශේෂී කරුණක් අන්තර්ගතව ඇත. එවකට සිංහල රාජ්‍ය පාලනය යටතේ ක්‍රියාත්මක වූ දඬුවම ක්‍රම අතර වූ කෲර වධහිංසා පැමිණවීම අවසන් කරන බවයි. පසුකාලීනව ක්‍රියාත්මක වීමේදී එම එකඟතාවයන් වෙනස් ලෙස ක්‍රියාත්මක වුවත් කෲර වධහිංසා සහ මරණ දඬුවම් පිළිබඳ එවකට ජනතාව තුළ පැවැති අපේක්ෂාවන් ඒ තුළින් නිරූපණය වූ බව පැහැදිලිය.

ජීවිතයට ඇති හිමිකම මානව හිමිකම් දෘෂ්ටියෙන්

ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය විසින්ද පිළිගෙන ඇති එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනයේ තෙවන වගන්තියට අනුව සියලුම දෙනාගේ ජීවිතයට ඇති අයිතිය පිළිගෙන ඇත. එමෙන්ම එක්සත් ජාතීන්ගේ සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සම්මුතියේ 6 වන වගන්තියට අනුව සියලු දෙනාටම ජීවිතයට හිමිකමක් ඇත. එය නීතියෙන් ආරක්ෂා කළ යුතුයි. එමෙන්ම අන්තනෝමතික ලෙස පුද්ගල ජීවිත අහිමි කිරීම නොකළ යුතුය.

ඒ අනුව පුද්ගලයෙකුගේ ජීවිතයට පවතින හිමිකම එක්සත් ජාතීන්ගේ පාර්ශවකාර රාජ්‍යයන් මානව හිමිකමක් ලෙස පිළිගෙන ඇති බව පෙනී යයි. එමෙන්ම යම් රටක් මරණ දඬුවම අහෝසි කර නොමැති නම් මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීමේ යම් යම් සීමාවන්වල සිදු කළයුතු බවට සිවිල් හා දේශපාලන අයිතීන් පිළිබඳ සම්මුතියේ 6 වන වගන්තිය තුළින් තවදුරටත් පැහැදිලි කර ඇත. ඒ අනුව,

- ඉතාමත් බරපතල ගණයේ අපරාධ සඳහා පමණක් ක්‍රියාත්මක කිරීම
- මරණ දඬුවම ලැබූ පුද්ගලයෙකුට සමාවක් යැදීමේ, සමාවක් ලැබීමේ සහ දඬුවම අඩු කර ගැනීමේ හිමිකම පැවතිය යුතුය.

➤ වයස අවුරුදු 18 අඩු පුද්ගලයින්ගේ වැරදිවලට හෝ ගරහනී කාන්තාවන්ට මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක නොකළ යුතුය.

එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනයේ සහ සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් සම්මුතිය තුළින් පිවිතයට ඇති අයිතිය පිළිගෙන පැවැතියත් 1989 දී එක්සත් ජාතීන්ගේ මහ මණ්ඩලය විසින් සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සම්මුතියේ දෙවන වෛකල්පිත සංඛ්‍යාතය (Optional protocol) හඳුන්වා දෙන ලදී. එය සෘජුවම මරණ දඬුවම අහෝසි කිරීම ඉලක්ක කර සම්පාදනය කර ඇත. එම ලියවිල්ල ආරම්භ කරමින් සඳහන් කර ඇත්තේ මරණ දඬුවම අවලංගු කිරීමෙන් මානව ගරුත්වය සහ මානව හිමිකම් වල ප්‍රගතිශාචී සංවර්ධනය ඉහළ දැමීමට කොටස්කරුවන් වන බවයි. ඒ අනුව මෙම වෛකල්පිත සංඛ්‍යාතයේ පාර්ශවකාර රාජ්‍යයන් තුළ කිසිදු පුද්ගලයෙකු මරණ දඬුවමකට ලක් නොකළ යුතුය. සියලුම පාර්ශව රාජ්‍යයන් තම රාජ්‍ය සීමාව තුළ මරණ දඬුවම අවලංගු කිරීමට ක්‍රියාත්මක විය යුතුය. නමුත් එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය සාමාජිකත්වය දරණ රාජ්‍යයන් 193 ක් අතරින් මෙම වෛකල්පිත සංවිධානයට පාර්ශවකරුවන් වී ඇත්තේ රාජ්‍යයන් 81ක් පමණි. එම රාජ්‍යයන් අතරින් බොහෝමයක් රාජ්‍යයන් මෙම වෛකල්පිත සංවිධානයේ කොටස්කරුවන් වීමේදී එහි පවතින විකල්ප අවස්ථාවක් ප්‍රයෝජනයට ගෙන මීට සම්බන්ධ වී ඇත. එනම් යුධ අපරාධ සම්බන්ධයෙන් ගැටලු මතු වූ අවස්ථාවකදී එම යුධ අපරාධ චෝදනා වලට ලක්වන ආරක්ෂක අංශ සාමාජිකයින් මෙම මරණ දඬුවම අහෝසි කිරීම තුළින් ආවරණය නොවන බව යන්නය.

කෙසේ වෙතත් මේ වන විට ලොව රටවල් 198 ක් පිළිබඳ තොරතුරු සපයන ජාත්‍යන්තර ක්‍ෂමා සංවිධානය ප්‍රකාශ කරන ආකාරයට

සියලුම අපරාධ සඳහා මරණ දඬුවම අහෝසි කළ රටවල් ගණන	- 98 යි
සාමාන්‍ය අපරාධ සඳහා මරණ දඬුවම අහෝසි කළ රටවල් ගණන	- 7 යි
මරණ දඬුවම නීතියෙහි පැවතියද ක්‍රියාත්මක නොකරන රටවල් ගණන	- 35 යි
මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරන රටවල් ගණන	- 58 යි

මරණ දඬුවම සියලු අපරාධ සඳහා අගෝසි කළ රටවල් ලොව සියලු කලාපයන් නියෝජනය කරමින් ඇත. ඒ අතර ඉතාමත් දියුණු ආර්ථිකයක් පවතින බටහිර යුරෝපීය රටවල් පවතින අතරම, ලොව ඉතාමත් දිළිඳු රටවල් අතර වන අප්‍රිකානු කලාපීය රටවල්ද දක්නට ඇත.

බ්‍රසීලය, චිලී, එල් සැල්වදෝරය, පීපී, ඊශ්‍රායලය, කසකස්තානය සහ පේරු යන රටවල් සාමාන්‍ය අපරාධ සඳහා මරණ දඬුවම අගෝසි කර ඇත.

තවත් රටවල් කණ්ඩායමක් එම රටවල නීති පද්ධතිය තුළ මරණ දඬුවම පැවතියත් ප්‍රායෝගික භාවිතය තුළ මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක නොකරන ආකාරයක් දක්නට ඇත. එම රටවල් බොහෝමයක් තෙවන ලෝකයේ රටවල් ලෙස හැඳින්විය හැකිය. ආසියාවේ නැගී ආ දියුණු කාර්මික රටක් වන දකුණු කොරියාව මෙම රටවල් අතර දක්නට ඇත. ශ්‍රී ලංකාවද මෙම කණ්ඩායම නියෝජනය කරනු ලැබේ. මෙම රටවල උසාවි මගින් මරණ දඬුවම පැමිණ වීම සිදු කරනු ලැබුවත් එම දඬුවම ප්‍රයෝගිකව ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවශ්‍ය විධිවිධාන නොගැනීම මගින් මෙම තත්ත්වය ඇති වී ඇත.

සිව්වෙනි රටවල් කණ්ඩායම මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරන රටවල් ලෙස දැක්විය හැකිය. එම රටවල් අතර ඉතාමත් දියුණු ආර්ථිකයක් හිමි රටවල් මෙන්ම ඉතාමත් දිළිඳු ආර්ථිකයක් පවතින රටවල්ද දක්නට ඇත. මෙම රටවල් කාණ්ඩය තුළ ලොව විශාලතම ප්‍රජාතාන්ත්‍රවාදී රටවල් වන ඉන්දියාව, ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය පවතී.

ජාත්‍යන්තර ක්ෂමා සංවිධානය 2013 වසරේ නිකුත් කරන ලද මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳ තොරතුරු පහත දැක්වේ. ඒ අනුව ලොව පුරා රටවල් 198 ක් පිළිබඳ තොරතුරු ඊට ඇතුළත්ව ඇත.

සටහන් අංක 01.

ලොව පුරා මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මකවීම - 2013

කලාපය සහ මුළු රටවල් ගනන		මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ස්වරූපය							
		මරණ දඬුවම අහෝසි කර ඇති රටවල්		සාමාන්‍ය වැරදි වලට මරණ දඬුවම අහෝසි කර ඇති රටවල්		මරණ දඬුවම භාවිතයේ නැති රටවල්		මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක රටවල්	
		සංඛ්‍යාව	%	සංඛ්‍යාව	%	සංඛ්‍යාව	%	සංඛ්‍යාව	%
ආසියා	26	5	19.23	0	0	8	30.76	13	50.00
අප්‍රිකා	52	16	30.76	0	0	21	46.15	15	28.84
යුරෝපා	54	50	92.59	1	1.85	2	3.7	1	1.85
උතුරු ඇමරිකා	02	1	50.00	0	0	0	0	1	50.0
ලතින් ඇමරිකා සහ කැරිබියන් දූපත්	32	14	43.75	4	12.5	1	3.12	13	40.62
ඕස්ට්‍රේලියා සහ පැසිපික් දූපත්	14	12	85.71	1	7.14	1	7.14	0	0
ආරාබ්	18	0	0	1	5.5	2	11.11	15	83.33
එකතුව	198	98	49.49	7	3.5	35	17.67	58	29.29

මූලාශ්‍රය www.amnesty.org

එම තොරතුරු පදනම් කරගත් විශ්ලේෂණය ඉහත වගුව මගින් ප්‍රකාශ වේ. එ අනුව සමස්තයක් ලෙස ලොව පුරා පවතින රාජ්‍යයන් අතරින් 49% ක් පමණ මරණ දඬුවම අහෝසි කර ඇත. තවත් රටවල් එනම් 29% ක පමණ මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක වේ. තවත් 18% ක පමණ මරණ දඬුවම ප්‍රකාශ කළත් එය ප්‍රයෝගිකව ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නැත. තවත් 37% ක ප්‍රමාණයක් රටවල් මරණ දඬුවම සාමාන්‍ය අපරාධ සඳහා ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නැත. ඉහත විශ්ලේෂණයට අනුව ලෝකයේ රටවල් කලාප 7 කට බෙදා විමසා බලනු ලැබේ. එහිදී ආරාබ් කලාපය තුළ ඉහළම මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ප්‍රගතියක් දක්නට ඇත. එම කලාපයට රටවල් 18 ක් පවතින අතර එ අතරින් 83% කම මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරයි. කලාපීය ලෙස අඩුම රටවල් ප්‍රමාණයක් මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක වන කලාපය වන්නේ යුරෝපය වන අතර එයට රටවල් 54 ක් පවතී. එහි මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක වන්නේ එක් රටක පමණි. ආසියා කලාපයේ රටවල් 26 ක් පවතින අතර ඉන් 29% ක්ද ලතින් ඇමරිකාව හා කැරිබියන් දූපත්

කලාපීය රටවල් 32 ක් අතරින් 41% ක ප්‍රමාණයක්ද මරණ දඩුවම ක්‍රියාත්මක කෙරේ. ඔස්ට්‍රේලියා හා පැසිපික් කලාපීය රටවල් එකක විශේෂ වැරදි සඳහා මරණ දඩුවම ක්‍රියාත්මක කරන අතර සෙසු වැරදි සඳහා කිසිදු රටක මරණ දඩුවම එම කලාපයේ ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නැත.

මරණ දඩුවම අහෝසි කළ රටවල් සැලකිමේදී කලාපීය ලෙස යුරෝපීය රටවල් කැපී පෙනේ. යුරෝපීය රටවල් 54 ක් අතරින් 93% ක පමණ මරණ දඩුවම අහෝසි කර ඇත. ඔස්ට්‍රේලියා සහ පැසිපික් කලාපීය රටවල් 86% ක මරණ දඩුවම අහෝසි කර ඇත. කලාපීය ලෙස දඩුවම අහෝසි කිරීම කිසිදු රටක සිදු නොවන කලාපය වන්නේ ඇරාබිය වන අතර ආසියානු කලාපය තුළද රටවල් අතරින් 19% ක පමණ මරණ දඩුවම අහෝසි කර ඇත.

ලොවපුරා මරණ දඩුවම නියම කිරීම පිළිබඳ වසර 2007 සිට 2013 වසර තෙක් ඉහළ සංඛ්‍යා වාර්තා වූ රටවල් පිළිබඳ තොරතුරු පහත විශ්ලේෂණය මගින් දැක්වේ.

2007 -2013 කාල සීමාවේ වැඩිම පුද්ගලයින් ගණනකට
මරණ අඩුවම නිසම කළ රටවල් දහය

අංකය		වසර									
01	රට	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013			
		වනය	වනය	වනය	වනය	වනය	වනය	වනය			
01	සංඛ්‍යාව	1860	7003								
02	රට	පකිස්තානය	ඉරාකය	ඉරාකය	පකිස්තානය	පකිස්තානය	පකිස්තානය	පකිස්තානය			
	සංඛ්‍යාව	307	258	366	365	313	242	226			
03	රට	ඇල්ජීරියා	පකිස්තානය	පකිස්තානය	ඉරාකය	ඉරාකය	සුඩානය	මංගලාදේශය			
	සංඛ්‍යාව	271	236	276	279	291	199	220			
04	රට	ඉරාකය	ඇල්ජීරියා	ප්‍රිමිත්තුඩ	ප්‍රිමිත්තුඩ	ඉරාකය	ඇල්ජීරියා	ඇල්ගීරියා			
	සංඛ්‍යාව	199	200	269	185	156	153	174			
05	රට	ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය	මංගලාදේශය	ඇල්ගීරියා	කයිමිටියා	ප්‍රිමිත්තුඩ	තයිලන්තය	වියට්නාමය			
	සංඛ්‍යාව	100	185	133	151	123	106	148			
06	රට	ඉන්දියාව	ඇල්ගීරියා	මංකු	ඇල්ජීරියා	ඉන්දියාව	ප්‍රිමිත්තුඩ	කයිමිටියා			
	සංඛ්‍යාව	100	131	108	130	110	91	141			
07	රට	මංගලාදේශය	උනන්ඩා	ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය	මලයාසියා	මලයාසියා	වියට්නාමය	සේමාලියා			
	සංඛ්‍යාව	93	114	105	114	108	86	117			
08	රට	වියට්නාමය	ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය	ඇල්ජීරියා	ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය	මංකු	ඉරාකය	ප්‍රිමිත්තුඩ			
	සංඛ්‍යාව	83	11	100	110	106	81	109			
09	රට	මොංගෝලියාව	ප්‍රිමිත්තුඩ	මලයාසියා	ඉන්දියාව	ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය	ඉරාකය	ඉරාකය			
	සංඛ්‍යාව	45	87	68	105	78	79	91			
10	රට	ප්‍රිමිත්තුඩ	ඉන්දියාව	මංගලාදේශය	ඇල්ගීරියා	කයිමිටියා	ඉන්දියාව	ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය			
	සංඛ්‍යාව	40	70	64	100	72	78	80			

මූලාශ්‍රය www.amnesty.org

2007 -2013 කාල සීමාවේ වැඩිම පුද්ගලයින් ගණනකට
මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කළ රටවල් දහය

අංකය	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013	
	රට	විනය	විනය	විනය	විනය	විනය	විනය	විනය	විනය	විනය	විනය	විනය	විනය	විනය
01	ඊජිප්තුව	470	1718											
02	ඊජිප්තුව	317	346	368	368	368	368	368	368	368	368	368	368	368
03	ඊජිප්තුව	143	102	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120
04	ඊජිප්තුව	135	37	69	69	69	69	69	69	69	69	69	69	69
05	ඊජිප්තුව	42	36	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52
06	ඊජිප්තුව	33	34	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
07	ඊජිප්තුව	15	19	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
08	ඊජිප්තුව	15	17	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
09	ඊජිප්තුව	9	15	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
10	ඊජිප්තුව	9	15	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7

එම ලේඛනයට අනුව චීනය ඉහළම සංඛ්‍යාවක් දිගින් දිගටම පවත්වා ගෙන යන අතර වසර 2009 සිට එම රට පිළිබඳ තොරතුරු සපයා නැත. නමුත් ජාත්‍යන්තර ක්ෂමා සංවිධානය මගින් එම වසර වලදී ඉහළම මරණ දඬුවමක් ලබා දීම වාර්තා කර

ඇතැයි යන උපකල්පනය මත එම රට ඉහළින් තබා ඇත. බොහෝ විට ඊළඟට පකිස්තානය ලොව වැඩිම මරණ දඬුවම් ප්‍රමාණයක් ලබා දෙන රට වේ. මෙම වගුව අනුව පෙනී යන්නේ සෑම වසරකම මුල් ස්ථාන 10 අතර ආසියානු රටවල නියෝජනය කැපී පෙනෙන බවකි. 2009 වසර තුළ ශ්‍රී ලංකාවද මෙම රටවල් 10 අතරට පැමිණී බව පෙනී යයි. දියුණු කාර්මික රටවල් අතරින් ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය මෙම රටවල් 10 අතර 2012 වසරේදී හැර සෙසු සෑම අවස්ථාවකදීම ස්ථානයක් හිමි කර ගෙන ඇත.

මෙම විශ්ලේෂණයේදී විමසා බලන කාල සීමාවන් සැලකූ විට ලතින් ඇමරිකානු හා කැරිබියානු දූපත් අදාළ කලාපය තුළ කිසිදු රටක මුල් ස්ථාන 10 අතර නොසිටීම කැපී පෙනෙන ලක්ෂණයකි.

මරණ දඬුවම සහ මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාත

රටක අපරාධ අඩු කිරීමට දැඩි දඬුවම ඉවහල් වන බවට කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම දක්නට ඇත. නමුත් එක්සත් ජාතීන්ගේ මත්ද්‍රව්‍ය සහ අපරාධ පිළිබඳ කාර්යාලය (United Nations Office on Drugs and Crime) නිකුත් කර ඇති තොරතුරු අනුව එම කරුණට පදනමක් නොමැති බව පෙනී යයි. යම් රටක දැඩි දඬුවම් ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නම් අපරාධ කිරීමට මිනිසුන් පෙළඹීම අඩුවීම මත දිගින් දිගටම දැඩි දඬුවම් අවශ්‍යද යන්න ප්‍රශ්නයකි.

එක්සත් ජාතීන්ගේ මත්ද්‍රව්‍ය සහ අපරාධ පිළිබඳ කාර්යාලය 2014 වසරේදී සිය වෙබ් පිටුව මගින් ප්‍රසිද්ධ කර ඇති සංඛ්‍යා ලේඛණ අනුව ලොව ඉහළම මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතයක් පවතින රටවල් වන්නේ ලතින් ඇමරිකාව සහ කැරිබියන් දූපත් ආශ්‍රිත කලාපීය රටවල් 3 ක් වන එල්සැල්වදෝරය, ගොතමාලාව සහ ගොතඩුරාස් යන රටවල්ය.

සටහන් අංක 04.

එල්සැල්වදෝරය, හොන්ඩුරාස් සහ ගොතමාලාව යන රටවල මනුෂ්‍ය ඝාතන
අනුපාත 1995 සිට 2011 දක්වා

වසර	රට		
	එල්සැල්වදෝරය	හොන්ඩුරාස්	ගොතමාලාව
	139.1	-	32.5
1996	117.3	-	35.3
1997	112.6	-	38.1
1998	95.0	-	30.9
1999	65.0	42.1	24.2
2000	59.8	51.1	25.8
2001	60.2	55.0	28.1
2002	47.3	56.0	30.8
2003	55.9	33.6	35.0
2004	64.6	32.0	36.3
2005	62.5	35.1	42.0
2006	64.6	43.0	45.1
2007	57.3	45.6	43.3
2008	51.9	61.3	46.0
2009	71.1	70.7	46.3
2010	64.4	82.1	41.4
2011	70.2	91.6	35.5

මූලාශ්‍රය : www.unodc.org

මෙම රටවල් තුන සැලකූ විට ජාත්‍යන්තර ඝෂ්මා සංවිධානය දක්වන ලෙස එල්සැල්වදෝරය මරණ දඩුවම සාමාන්‍යය අපරාධ සඳහා නොව සුවිශේෂ අපරාධ සඳහා ක්‍රියාත්මක කරන රටකි. හොන්ඩුරාස් රාජ්‍යය මරණ දඩුවම අහෝසි කර ඇති රටකි. ගොතමාලාව තවදුරටත් මරණ දඩුවම ක්‍රියාත්මක කරන රටකි. නමුත් මෙම රටවල් ලොව ඉහළ මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතයක් හිමි රටවල්ය. එම රටවල් තුන විසින් ආකාර තුනක ක්‍රමවේදයක් යොදා මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතය කෙරෙහි ද සුවිශේෂී

අවධානයක් යොමු කර කටයුතු කර ඇත. නමුත් එම රටවල් ලබා ඇති ප්‍රගතිය සතුටුදායක නොවන බව පැහැදිලිය.

එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවර්ධන වැඩසටහන් මගින් වාර්ෂිකව ලොව පවතින රටවල් මානව සංවර්ධනයට අනුව වර්ගීකරණයට ලක්කර ස්ථාන ගත කරනු ලැබේ. ඒ අනුව ඉහත සඳහන් රටවල් මධ්‍යම මට්ටමේ මානව සංවර්ධනයක් පවතින රටවල් ලෙස වර්ග කර ඇත. 2013 වාර්තාව අනුව 2012 වසරේ ලොව රටවල් 186 ක් වර්ගීකරණයට ලක්කර ඇත. ඒ අතරින් එල්සැල්වදෝරය 107 වන ස්ථානයත්, ගෝතමාලාව 133 වන ස්ථානයත්, හොන්ඩුරස් 120 වන ස්ථානයත් හිමි කර ගෙන ඇත. මධ්‍යම මට්ටමේ මානව සංවර්ධනයක් පැවතියත් ඉහළ මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතයක් හිමි රටවල් බවට පත්ව ඇත. මීට වඩා ඉතාමත් පහළ මානව සංවර්ධනයක් හිමිකර ගෙන සිටින රටවල් තුළ මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතය මීට පහළ මට්ටමක පවතී. උක්ත කරැණු අනුව පෙනී යන්නේ අපරාධ අනුපාතය ඉහළ යාමට රටක සංවර්ධනය හෝ මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීම යන කරැණු බලපාන බවත් යන්න පැහැදිලි නැති බවයි. නමුත් ඉහත රටවල් තුනම එකම කලාපයේ පිහිටා ඇත. ඒ අනුව කලාප තුළ පවතින සමාජ සංස්කෘතික වටපිටාව තුළ පවතින යම් යම් කරැණු බලපා ඇති බව පෙනී යයි. එම අපරාධ වැළැක්වීම සඳහා යොදා ගනු ලබන මරණ දඬුවම වැනි ක්‍රමවේදයන්හි බලපෑම ප්‍රශ්න ගතය.

ලොව ඉතාමත් පහළ මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතයක් පවතින රටවල් අතර අයිස්ලන්තය, නොර්වේ සහ ස්වීඩනය ප්‍රධාන වේ. මෙම රටවල් ස්කැන්ඩිනේවියානු රටවල් ලෙස උතුරු යුරෝපය තුළ පිහිටා ඇත. එම රටවල් මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතය පහත ලෙස දැක්විය හැකිය.

සටහන් අංක 05.

අයිස්ලන්තය නොර්වේ සහ ස්වීඩනය යන රටවල මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතය
1995 සිට 2011 දක්වා

වසර	රට		
	අයිස්ලන්තය	නොර්වේ	ස්වීඩනය
1995	0	1.0	0.9
1996	0.4	1.0	1.1
1997	0.7	0.9	1.0
1998	0	0.9	1.1
1999	0.7	0.8	1.1
2000	1.8	1.1	1.0
2001	0.4	0.8	0.9
2002	1.4	1.0	1.1
2003	0	1.1	0.9
2004	1.0	0.8	1.2
2005	1.0	0.7	0.9
2006	0	0.7	1.0
2007	0.7	0.6	1.2
2008	0	0.7	0.9
2009	0.3	0.6	1.0
2010	0.6	0.6	1.0
2011	0.9	2.3	0.9

මූලාශ්‍රය :: www.unodc.org

ද්‍රුහත රටවල් තුන ලොව ද්‍රුතමත් පහළ මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතයක් හිමි රටවල් ලෙස දැක්විය හැකිය. මෙම රටවල් තුන තුළම මරණ දඩුවම අහෝසි කර ඇත. එම තත්ත්වය තුළ අපරාධ කළ මරණ දඩුවම නැත යන්න තුළ අපරාධ අනුපාතය දුහළ යැමක් මෙම රටවල් වල සිදුව නැත. අනෙක් අතට මෙම රටවල් තුන සැලකූ විට එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවර්ධන වැඩසටහන 2013 වර්ෂයට අනුව ලොව දුහළ මානව

සංවර්ධන දර්ශකයක් හිමි රටවල් අතර වේ. නොරවේ රාජ්‍යය අංක 1 ද ස්විඩනය අංක 7 සහ අයිස්ලන්තය අංක 13 ද හිමි කර ගෙන ඇත. මෙම රටවල් තුනම ස්කැන්ඩිනේවියානු කලාපය තුළ ඇති රටවල්ය. නමුත් එම රටේ පවතින ඉහළ සංවර්ධනය අපරාධ අඩු මට්ටමට බලපා ඇති බව කිව නොහැකිය.

ජාත්‍යන්තර ක්ෂමා සංවිධානය ඉදිරිපත් කරන තොරතුරු වලට අනුව චීනය ජපානය සහ සවුදි අරාබිය ලොව වර්තමානයේ මරණ දඩුවම ක්‍රියාත්මක කරන රටවල් අතර ප්‍රමුඛ වේ. එම රටවල් වල මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතය පහත ලෙස දැක්විය හැකිය.

සටහන් අංක 06.

චීනය ජපානය සහ සවුදි අරාබිය යන රටවල මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතය 1995 සිට 2011 දක්වා

වසර	රට		
	චීනය	ජපානය	සවුදි අරාබිය
1995	-	0.5	-
1996	-	0.5	-
1997	-	0.5	-
1998	-	0.6	-
1999	-	0.5	0.9
2000	-	0.5	0.9
2001	-	0.5	1.1
2002	2.0	0.5	1.3
2003	1.9	0.6	1.1
2004	1.9	0.6	1.3
2005	1.6	0.5	1.2
2006	1.4	0.5	1.0
2007	1.2	0.5	1.0
2008	1.1	0.5	-
2009	1.1	0.4	-
2010	1.0	0.4	-
2011	-	0.3	-

මූලාශ්‍රය :: www.unodc.org

මෙම රටවල් මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කළද එම රටවල් තුළ මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතය ඉතාමත් පහළ මට්ටමක පවතින බව පෙනී යයි. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවර්ධන වැඩසටහන ඉදිරිපත් කරන තොරතුරු වලට අනුව චීනය මධ්‍යම මට්ටමේ මානව සංවර්ධන අනුපාතයක් හිමි රටකි. 2013 වර්ෂයේ චීනය ලොව සාමාජ සංවර්ධන පෙළගැස්ම අනුව 101 වන ස්ථානයේ පසු වේ. මෙම පෙළගැස්ම තුළජපානය 7 වන ස්ථානයේ පසු වන අතර, සවුදි අරාබිය 57 වන ස්ථානයේ රැඳී ඇත. චීනය මානව සංවර්ධනය අතින් 101 වන ස්ථානයේ පසු වුවත් ආර්ථික බලය අතින් ලොව ප්‍රධාන බලවතෙකි. නමුත් එම රටවල් තුන තුළම මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතය ඉතාමත් පහළ මට්ටමක දක්නට ඇත. මානව සංවර්ධනය, ආර්ථික හැකියාව ඉතාමත් ඉහළ තත්වයක් එම රටවල පැවතියත් ඒ තුළ වාර්ෂිකව මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීම ඉතාමත් ඉහළ මට්ටමකින් සිදුවේ. මෙම රටවල් සැලකූවිට චීනය සහ සවුදි අරාබිය නියෝජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ක්‍රියාත්මකවීම අවම මට්ටමක පවතින අතර, ජපානය දෙවන ලෝක යුද්ධය වන විට ආසියාවේ යටත් විජිත ක්‍රියාත්මක කිරීමට ක්‍රියාත්මක වූ දැඩි ලෙස ආධිපත්‍ය සිට රට තුළ මෙන්ම ඉන් පරිබාහිරව ද ක්‍රියාත්මක කිරීමට කටයුතු කරන රාජ්‍යයක් ලෙස දැක්විය හැකිය. ඒ අනුව රටක මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීම සදහා එම රටේ මානව සංවර්ධනය, ආර්ථික හැකියාව යන කරුණු වලට එහා ගිය සමාජ, සංස්කෘතික ආධිපත්‍ය පිළිබඳ හැඟීම සහ ආගමික කරුණු වල බලපෑමක් මත ක්‍රියාත්මක වන සංකීර්ණ ක්‍රියාදාමයක ප්‍රතිඵලයක් බව කිව හැකිය.

ශ්‍රී ලංකාවේ මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීම

ශ්‍රී ලංකාව තුළ මරණ දඬුවම තවම අහෝසි කර නැත. නමුත් 1976 සිට මෙම දඬුවම දිවයින තුළ ක්‍රියාත්මක කර නැත. ශ්‍රී ලංකාව එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව සංවර්ධන වැඩසටහන මගින් පිළියෙල කරන මානව සංවර්ධන දර්ශකය අනුව 92 වන ස්ථානයේ රැඳී ඇත. එය ඉහළ මානව සංවර්ධනයක් සහිත රටවල තලයට අයත් වේ. ශ්‍රී ලංකාව මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතය 2005 වසරේ සිට 2010 වසර දක්වා මෙලෙස දැක්විය හැකිය.

සටහන් අංක 07.

ශ්‍රී ලංකාවේ මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතය 2005- 2010

වසර	අනුපාතය
2005	6.2
2006	10.2
2007	8.2
2008	7.3
2009	4.6
2010	3.6

මූලාශ්‍රය : Prison Statistics of Sri Lanka VOLL 30 Year 2011

උක්ත දත්ත වලට අනුව 2005 සිට 2010 දක්වා මනුෂ්‍ය ඝාතන අනුපාතය ශ්‍රී ලංකාව තුළ කැපී පෙනෙන අඩුවීමක් ප්‍රදර්ශනය වේ. නමුත් ඊට බලපෑ සමාජ, සංස්කෘතික සාධක හඳුනා ගැනීමට ගැඹුරු අධ්‍යයනයකින් තොරව එළිදැක්වීම සිදුකළ නොහැක.

බන්ධනාගාර දෙපාර්තමේන්තුව මගින් වාර්ෂිකව දක්වන බන්ධනාගාර සංඛ්‍යා ලේඛණ සටහන පහත දැක්වේ.

සටහන් අංක 08.

ශ්‍රී ලංකාවේ මරණ දඬුවම නියම කිරීම වරද අනුව 2004- 2010

වසර	වරද		එකතුව
	මනි මැරීම	මත් ද්‍රව්‍ය වැරදි	
2004	68	-	68
2005	113	-	113
2006	163	2	165
2007	167	9	176
2008	124	4	128
2009	108	-	108
2010	96	-	96

මූලාශ්‍රය : Prison Statistics of Sri Lanka VOLL30 Year 2011

මෙම වගුව අනුව 2004 සිට 2010 වසර තෙක් මරණ දඬුවම සඳහා නියම වූවන් වරද අනුව වර්ග කර ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ මරණ දඬුවම ලබාදීම මිනී මැරීම සහ මත්ද්‍රව්‍ය වැරදි වලට ප්‍රධාන ලෙස ක්‍රියාත්මක වේ. ඒ අනුව 2006, 2007, 2008 වසර වලදී මත්ද්‍රව්‍ය වැරදි වලට වැරදිකරුවන් වූ පුද්ගලයින්ට මරණ දඬුවම නියම කර ඇත. සාපේක්ෂව මිනීමැරීම් සම්බන්ධයෙන් වැරදිකරුවන් වූවන් ප්‍රමාණය සැලකූ විට මත්ද්‍රව්‍ය වෙදනා වලට වැරදිකරුවන් වන පුද්ගලයින්ට මරණ දඬුවම හිමිවීම අඩු මට්ටමක පවතී.

1976 සිට ශ්‍රී ලංකාව තුළ මරණ දඬුවම ලබා දුන්නත් එම දඬුවම ක්‍රියාත්මක නොකිරීම මත බන්ධනාගාර වල මරණ දඬුවම ලබා දීම සඳහා නියම වූ පුද්ගලයින්ගේ එකතු වීමක් නැතහොත් ගොනුවීමත් දක්නට ඇත. බන්ධනාගාර දෙපාර්තමේන්තුව 2011 වසර තුළ නිකුත් කරන ලද Prison Statistic of Sri Lanka volume 30 year 2011 අනුව තොරතුරු පහත වගුවේ දැක්වේ.

සටහන් අංක 09.

ශ්‍රී ලංකාවේ මරණ දඬුවම නියම කිරීම 2000 -2010

වසර	මරණ දඬුවම නියමවූ පුද්ගලයින් ගණන	මරණ දඬුවමට ලක් වූ පුද්ගලයින් ගණන	මරණ දඬුවම වෙනත් දඬුවමකට මාරු වූ පුද්ගලයින් ගණන
2000	72	-	01
2001	67	-	02
2002	69	-	03
2003	102	-	04
2004	68	-	05
2005	113	-	07
2006	165	-	05
2007	176	-	02
2008	128	-	02
2009	108	-	02
2010	96	-	02

මූලාශ්‍රය: Prison Statistics of Sri Lanka Volume 30 Year 2011

මෙම වගුවට අනුව 2000 වසරේ සිට සැම වසරකදීම පුද්ගලයින් හට මරණ දඬුවම නියම කිරීම පිළිබඳ තොරතුරු පවතින අතර එහිදී 2001 වසරේදී අවම පුද්ගලයින් සංඛ්‍යාවක් වන 67 ක් වෙත මරණ දඬුවම නියම කර ඇත. 2006 වසරේදී පුද්ගලයින් 165 ක් වෙත මරණ දඬුවම නියම කර ඇත. මෙලෙස එකතු වන පිරිස ස්වභාවික මරණයට පත්වන තෙක් බන්ධනාගාර වල සිටීම දක්නට ඇත. මෙම පිරිස අතර මරණ දඬුවම ලිහිල් කර වෙනත් සිර දඬුවමකට මාරුවීමක් පිළිබඳ තොරතුරු මෙම සටහනට අනුව හඳුනා ගත නොහැක. මෙම තත්වය තුළ ගැටලුකාරී තත්වයන් රැසක් නිර්මාණය වේ. එනම් බන්ධනාගාර ව්‍යුහය තුළ මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක නොකිරීම නිසා එක්රැස් වන විශාල පිරිස වෙනුවෙන් සුවිශේෂී ආරක්‍ෂාවක් ලබා දිය යුතුය. ඒ සඳහා බන්ධනාගාරය සෙසු රාජකාරී සඳහා වෙන්ව ඇති පිරිස් බලය යෙදීමට සිදු වේ. මන්ද ශ්‍රී ලංකා බන්ධනාගාර දෙපාර්තමේන්තුව මරණ දඬුවම අහෝසි කර නොමැති තත්වයක් තුළ හෙට දින නැවත මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීම ආරම්භ කරන්නේ නම් ඊට අවශ්‍ය ලෙස මෙම පුද්ගලයින් සුදානම් කර ගත යුතුව ඇත. අනෙක් අතට අමුත්තන් පැමිණීම මරණ දඬුවම නියමව ඇති පුද්ගලයින්ගේ පවුල් වල සුභ සාධනය වැනි අංශ කෙරෙහිද දෙපාර්තමේන්තුව අතිරේක අවධානයක් ලබාදිය යුතුව ඇත.

මරණ දඬුවම නියම වී සිටින පුද්ගලයින් සඳහා බන්ධනාගාරය තුළ ක්‍රියාත්මක කරන දෛනික කටයුතු අතර, පැය බාගයක කාලයක් එළිමහනට ගෙන එම දැක්විය හැකිය. මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරන කාලයකදී ක්‍රියාත්මක වූ මෙම ක්‍රියාකාරකම, මරණ දඬුවම නීතියේ පැවතියත් ක්‍රියාත්මක කිරීම අත්හිටුවා වසර 36 ක් ගතව ඇති 2014 වසරේදී ද කිසිදු වෙනසකින් තොරව එම ක්‍රියාකාරකම් එලෙස ක්‍රියාත්මක වේ. ඒ තත්වය තුළ අදාළ පුද්ගලයින්ගේ සෞඛ්‍ය සම්බන්ධ විවිධ ප්‍රශ්න නිර්මාණය වීම දක්නට ඇත. එනම් පෙනීම පිළිබඳ ප්‍රශ්න (දෘෂ්ඨි උපහත්) සහ වෙනත් ශාරීරික රෝග මතුවීම ද සිදුවිය හැකිය. එම තත්වය සිරගතව සිටීම තුළ මතුවන අතුරු ප්‍රශ්නයක් ලෙස ඉස්මතු වන අතර, නීතියෙන් මරණ දඬුවම පැවතීමත් දිගු කාලීනව එය ක්‍රියාත්මක නොකර සිටින තත්වයක් තුළ මෙම ගැටළුව පිළිබඳ විශේෂ අවධානයක් යොමු කළ යුතුය. ඒ අනුව මෙම පිරිස සඳහා විකල්ප සාධාරණ ක්‍රමවේදයක් මගින් මෙලෙස රෝගී තත්වයන්ට ගොදුරු වීමේ ප්‍රවණතාවයන් අවම කිරීමට ක්‍රියාත්මක විය යුතුව ඇත.

මරණ දඬුවම නියමව සිටින පුද්ගලයින් පසුගිය කාලයේ තමන්ගේ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරන ලෙස හෝ නැතහොත් නිදහස් කරන ලෙස උද්ඝෝෂණ ක්‍රියාත්මක කළ අවස්ථාද දක්නට ලැබුණි. නමුත් අධිකරණ නියෝගයකින් රඳවා ඇති මෙම පුද්ගලයින් අධිකරණ නියෝගයේ ඉතිරි කොටස වන මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරන තෙක් රඳවා තබා ගැනීම දැඩි අභියෝගයක් වී ඇත.

මරණ දඬුවම නියම වුවත් සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවේ වගකීම

ජාතික මානව හිමිකම් ආයතනයක් ලෙස පුද්ගලයින්ගේ ජීවිතයට පවතින අයිතිය ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව මගින් පිළිගනු ලැබේ. ඒ අනුව මරණ දඬුවම මගින් පුද්ගලයින්ගේ ජීවිතයට පවතින අයිතිය අහිමි වීම යන කරුණ සමග ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවට එකඟ විය නොහැක. 1996 අංක 21 දරණ ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභා පනත මගින් හිමි වී ඇති බලතල අනුව ජාතික නීති ජාත්‍යන්තර මට්ටමේ පවතින උපුටා ගැනීම සමග අනුගත කිරීමට උපදෙස් ලබාදීමට කොමිෂන් සභාව වෙත බලය ඇත.

ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශයන්

01. සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සම්මුතියේ දෙවන වන වෛකල්පිත සංඛ්‍යාතය වෙත ශ්‍රී ලංකාව කොටස්කරුවන් වීම හා ඒ අනුව මරණ දඬුවම ඉවත් කිරීම.
02. දැනට බන්ධනාගාර වල සිටින මරණ දඬුවම නියමවුවන්ගේ දඬුවම ජීවිතාන්තය දක්වා සිර දඬුවමක් ලෙස වෙනස් කිරීම සඳහා අවශ්‍ය වන්නා වූ පියවර ගැනීම හා ඔවුන්ගේ වරදේ ස්වභාවය ගතකර ඇති කාලය වයස පවුල් පසුබිම පරීක්ෂාකර නිදහස් කිරීමේ හැකියාව සොයා බලා සුදුසු පියවර ගැනීම.
03. දැනට මරණ දඬුවම නියමවුවන් සඳහා ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා කඩිනම ප්‍රනර්තවාපන ක්‍රියාවලියක් ඇති කිරීම.
04. මරණ දඬුවම අහෝසි කළ ආසියානු හා අප්‍රිකානු රටවල් විසින් එම ක්‍රියාවලිය සිදු කළ අන්තර් කාලීන අවස්ථා වලදී සිදුකරන ලද ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳ උගත් පාඩම් අධ්‍යයනය මගින් දැනුම ලබා ගැනීම.
05. මරණ දඬුවම ලබාදෙන වරදවල් වලට අදාළව නව දඬුවම් ක්‍රමවේදයක් හඳුන්වාදීම.
06. මරණ දඬුවම ලබාදෙන වරදවල් පිළිබඳ සමාජය දැනුවත් කිරීම.
07. අපරාධකාරී පෞරුෂවසමාජයේ ඇතිවීම වැළැක්වීමට අදාළ වන කරුණු පාසල් විෂය මාලාවට ඇතුළත් කිරීම.
08. පුද්ගල ජීවිතයට ඇති අයිතිය සම්බන්ධයෙන් පවතින වැදගත්කම සමාජගත කිරීම මුල්කර ගත් මානව හිමිකම් සංස්කෘතියක් ගොඩනැගීමට අවශ්‍ය සියලු සැලසුම් රට තුළ ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවශ්‍ය කටයුතු සිදු කිරීම.

සමාලෝචනය

ජීවිතයට ඇති අයිතිය පිළිගැනීම මානව ගරුත්වය පිළිබඳව මූලික පියවර වේ. ලෝක ඉතිහාසය පුරා දඬුවමක් ලෙස මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක වුවත් විසිවන සියවසේ මැද සිට ජීවිතයට ඇති අයිතිය ශිෂ්ටත්වයේ සංකේතයක් ලෙස සැළකීමට ලොව පුරා රටවල් අවධානය යොමු කර ඇත. මරණ දඬුවම ලබාදීම මගින් අපරාධ අඩුවීමක් හෝ සුරක්ෂිත සමාජයක් ලොව තුළ නිර්මාණය නොවන බව මෙම වාර්තාව පුරා දිවෙන තොරතුරු මගින් තහවුරු වේ. ශ්‍රී ලංකාව තුළ නීතියේ පවතින මරණ දඬුවම උසාවි මගින් නියම කළද 1976 වසරේ සිට ක්‍රියාත්මක නොකිරීම මරණ දඬුවම නීතියෙන් අහෝසි කිරීම තෙක් ගමන් කළ යුතුව ඇත. එය මානව ශිෂ්ටාචාරය තුළ ශ්‍රී ලාංකිකයින්ගේ ජීවිතයට ඇති අයිතිය තහවුරු කිරීමට ලැබෙන මහඟු අවස්ථාවකි. එ අනුව එම අරමුණ කරා ගමන් කිරීමට මහපොත්පිමේ කාර්යය ඉටුකිරීමට ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව වෙත පැවරී ඇති වගකීම මත මෙම වාර්තාව ඉදිරිපත් කර සිටී.

අත්සන් කළේ

හිටපු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරු, ප්‍රියන්ත ආර්.පී.පෙරේරා
සභාපති, ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව

ආචාර්ය ප්‍රතිභා මහනාමසේවා
කොමසාරිස්

පේසීමා සමයිල්
කොමසාරිස්

ටී.ඊ. ආනන්දරාජ
කොමසාරිස්

වෛද්‍ය බර්නාඩ් ද සොයිසා
කොමසාරිස්

වැඩිදුර කියවීම

1. Holy Bible, Ceylon Bible Society
2. The Historical Relations of Island of Ceylon by Robbert Knox
3. Kandian Convention
4. Universal Declaration of Human Rights
5. International Coverment of Civil and Political Rights
6. Second Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights
7. Human Development Report – 2013 by UNDP
8. Prison Statistics of Sri Lanka- Volume 30.year 2011,
Department of Prisons
9. Amnesty International - www.amnesty.org
10. United Nations Office on Drugs and Crime - www.unodc.org

මරණ දඬුවම අහෝසි කිරීම අරමුණු කොටගෙන සිවිල් හා දේශපාලන

අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අන්තර්ජාතික සම්මුතියට එකතු කළ දෙවැනි වෛකල්පික ගිවිසුම

1989 දෙසැම්බර් 15 වෙනි දින අංක 44 128 දරණ මහා මණ්ඩල යෝජනාවෙන් ප්‍රකාශයට පත් කොට සම්මත කර ගන්නා ලදී.

මේ ගිවිසුමේ රාජ්‍ය පාර්ශ්වකරුවෝ මරණ දඬුවම අහෝසි කිරීම මානව අභිමානය පෝෂණය කිරීමටත් , මානව අයිතිවාසිකම්වල ක්‍රමික සංවර්ධනයටත් ඉවහල් වන බව පිළිගනිමින්, 1948 දෙසැම්බර් 10 වැනිදා සම්මත කොටගත් මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනයේ තුන්වන වගන්තිය සහ 1966 දෙසැම්බර් 16 වැනිදා සම්මත කොටගත් සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අන්තර්ජාතික සම්මුතියේ හයවැනි වගන්තිය සිහිපත් කරමින්, සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අන්තර්ජාතික සම්මුතියේ 6 වැනි වගන්තිය මරණ දඬුවම අහෝසි කිරීම සුදුසු යැයි දැඩිව යෝජනා කරන අයුරින් ඒ ගැන සඳහන් කර ඇති බව සටහන් කරමින්, මරණ දඬුවම අහෝසි කිරීමට ගනු ලබන සියලු ක්‍රියාමාර්ග ජීවත්වීමට ඇති අයිතිය භුක්ති විඳිම තව දුරටත් තහවුරු කිරීමක් සේ සැලකිය යුතු බව එත්තුගෙන, මරණ දඬුවම අහෝසි කිරීමේ අන්තර්ජාතික ප්‍රතිඥාවකට කැපවීමේ අභිලාෂය ඇතිව, පහත සඳහන් අයුරින් එකඟත්වයට පැමිණියහ.

1 වන වගන්තිය

1. මේ ගිවිසුමේ පාර්ශ්වකාර රාජ්‍යයක අධිකරණ බල ප්‍රදේශය ඇතුළත කවරෙක් හෝ මරණ දඬුවමට භාජන නොකළ යුත්තේය.
2. සෑම පාර්ශ්වකාර රාජ්‍යයක්ම තම අධිකරණ බල ප්‍රදේශය තුළ මරණ දඬුවම අහෝසි කිරීමට අවශ්‍ය සෑම ක්‍රියා මාර්ගයක්ම ගත යුත්තේය.

2 වන වගන්තිය

1. යුද්ධ කාලයකදී සිදු කෙරෙන යුද්ධමය ස්වභාවයක් ගත් අතීතය බරපතල අපරාධයක් සම්බන්ධයෙන් වැරැදිකරු කරනු ලැබුවකුට යුද්ධ කාලයේදී මරණ දඬුවම තීරණය කිරීමට ඉඩ සලසන විශේෂ වගන්තියක් ගිවිසුම සටහන කිරීමේ දී හෝ ඊට ප්‍රවේශ වීමේදී හෝ ඇතුළත් කර තිබේ නම් මිස අන් කිසි විටෙකත් මේ ගිවිසුමට විශේෂ වගන්තියක් එක් කිරීමට අවසර නැත.

2. සපට කිරීමේ දී හෝ ප්‍රවේශ වීමේදී හෝ එබඳු විශේෂ වගන්තියක් එක් කරන්නා වූ පාර්ශ්වකාර රාජ්‍යය ස්වකීය ජාතික නීති සංග්‍රහයේ අන්තර්ගත යුද්ධ කාලයේදී ක්‍රියාත්මක කළ හැකි අදාළ විධිවිධාන කවරෙදැයි එක්සත් ජාතීන්ගේ මහ ලේකම්වරයාට දැනුම් දිය යුතුය.
3. එබඳු විශේෂ වගන්තියක් එකතු කළ පාර්ශ්වකාර රාජ්‍යය ස්වකීය භූමි ප්‍රදේශයට සම්බන්ධ යුධ තත්ත්වයක ආරම්භය හෝ අවසානය ගැන එක්සත් ජාතීන්ගේ මහ ලේකම්වරයාට වෙත දැනුම් දිය යුතුය.

3 වන වගන්තිය

මේ ගිවිසුමේ පාර්ශ්වකාර රාජ්‍යයන් මේ ගිවිසුම ක්‍රියාත්මක කිරීම පිණිස තමන් කුමන පියවර ගෙන ඇත්තෙදැයි සම්මුතියේ 40 වැනි වගන්තියට අනුකූලව තමන් විසින් මානාව අයිතිවාසිකම් කම්බුව වෙත ඉදිරිපත් කෙරෙන වාර්තාවල සඳහන් කළ යුතු වන්නේය.

4 වන වගන්තිය

සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සම්මුතියේ පාර්ශ්වීය රාජ්‍යයක් එම සම්මුතියේ 41 වගන්තිය යටතේ කම්බුවේ ප්‍රවීණතාවය පිළිගනිමින් ප්‍රකාශයක් කර ඇති විටක මෙම වෛකල්පික ගිවිසුමේ පාර්ශ්වීය වෙනත් රාජ්‍යයක් සිය බැඳීම් ඉටු නොකරනු බවට කම්බුවට සන්නිවේදනය කළ හැකියග එසේ කල හැකි වන්නේ එම රාජ්‍යය සම්මුතියට පාර්ශ්වකරුවකු වන අවස්ථාවේදී එසේ සඳහන් කර ඇත්නම් පමණි. එවැනි සන්නිවේදනයක් මෙම ව්‍යවස්ථාවෙන් පනවා ඇති කාර්‍යය පටිපාටියට අනුකූලව සළකා බැලිය හැකි වනුයේ කම්බුවේ බලය පිළිගනිමින් ප්‍රකාශයක් කර ඇති පාර්ශ්වීය රාජ්‍යයන් විසින් ඉදිරිපත් කර ඇත්නම් පමණි.

5 වන වගන්තිය

1966 දෙසැම්බර් 16 වැනිදා සම්මත කොටගත් සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අන්තර්ජාතික සම්මුතියේ ප්‍රථම වෛකල්පික රීති සංග්‍රහයේ පාර්ශ්වකාර රාජ්‍යයන් සම්බන්ධයෙන් සලකන කල්හි ස්වකීය අධිකරණ බලයකට යටත් පුද්ගලයන් වෙතින් තොරතුරු ලබා ගැනීමටත් එවා සලකා බැලීමටත් මානව අයිතිවාසිකම් කම්බුවට ඇති අධිකාරී බලය අදාළ රාජ්‍යය සපට කිරීමේදී හෝ ප්‍රවේශ වීමේදී හෝ ඊට පටහැනි ප්‍රකාශයක් කර නැත්නම් මේ ගිවිසුමේ වගන්තිවලට ආදාල වන අයුරින් ප්‍රථම කළයුතු වන්නේය.

6 වන වගන්තිය

1. මෙම ගිවිසුමේ විධිවිධාන සම්මුතියේ අතිරේක විධිවිධාන ලෙස භාවිතා කළ යුත්තේය.
2. මෙම ගිවිසුමේ දෙවැනි වගන්තිය යටතේ විශේෂ කොන්දේසියක් එක් කිරීමට ඇති ඉඩකඩට බාධා නොවන සේ මේ ගිවිසුමේ පළමුවැනි පරිච්ඡේදයේ පළමුවැනි වගන්තියෙන් සහතික කර ඇති අයිතිය සම්මුතියේ හතරවැනි වගන්තිය යටතේ කුමන ආකාරයක හෝ කෙළෙසීමට භාජන නොකළ යුත්තේය.

7 වන වගන්තිය

1. මෙම ගිවිසුම සම්මුතියට අත්සන් තබා ඇති කවර හෝ රාජ්‍යයක් විසින් අත්සන් තබනු ලැබීමට විවෘතය .
2. මෙම ගිවිසුම සම්මුතිය සපරි කොට ඇති හෝ ඊට ප්‍රවිෂ්ට වී ඇති කවර හෝ රාජ්‍යයක් විසින් සපරි කරනු ලැබීමට යටත්ය. සපරි කිරීමේ ලියකියවිලි එක්සත් ජාතීන්ගේ මහා ලේකම්වරයා වෙත භාරදිය යුතුය.
3. සම්මුතිය සපරි කොට ඇති හෝ ඊට ප්‍රවිෂ්ට වී ඇති කවර හෝ රාජ්‍යයක් විසින් ප්‍රවිෂ්ට වනු ලැබීමට මේ ගිවිසුම විවෘතය.
4. ප්‍රවිෂ්ට වීමේ ලියකියවිලි එක්සත් ජාතීන්ගේ මහලේකම්වරයා භාරයට පත් කිරීමෙන් ප්‍රවිෂ්ට වීම කළ හැකි වන්නේය.
5. තමන් භාරයට පත් කරන ලද සපරි කිරීමට හෝ ප්‍රවිෂ්ට වීමට අදාළ සෑම ලේඛනයක් ගැනම එක්සත් ජාතීන්ගේ මහලේකම්වරයා මේ ගිවිසුම අත්සන් තබා ඇති හෝ ඊට ප්‍රවිෂ්ට වී ඇති හෝ සියලු රාජ්‍යයන් වෙත දැනුම් දෙනු ඇත්තේය.

8 වන වගන්තිය

1. සපරි කිරීමේ හෝ ප්‍රවිෂ්ට වීමේ හෝ දසවැනි ලේඛනය එක්සත් ජාතීන්ගේ මහලේකම්වරයා වෙත භාරදුන් දිනයේ සිට තුන් මසක් ගිය කල මේ ගිවිසුම ක්‍රියාත්මක භාවයට පැමිණෙන්නේය.
2. සපරි කිරීමේ හෝ ප්‍රවිෂ්ට වීමේ හෝ දසවැනි ලේඛනය භාර දීමෙන් පසු මේ ගිවිසුම සපරි කරන්නාවූ හෝ ඊට ප්‍රවිෂ්ට වන්නාවූ හෝ සෑම රාජ්‍යයක් සම්බන්ධයෙන්ම මේ ගිවිසුම ක්‍රියාත්මක භාවයට පැමිණෙන්නේ එකී රාජ්‍යයේ සපරි කිරීමේ හෝ ප්‍රවිෂ්ට වීමේ ලේඛනය භාරදුන් දිනයෙන් පසු තුන් මසක් ගතවූ විටය.

9 වන වගන්තිය

මේ ගිවිසුමේ විධිවිධාන කිසිදු සීමාවකින් හෝ විශේෂයකින් හෝ තොරව සන්ධිස් රාජ්‍යයන්ගේ සියලු ප්‍රදේශවලට වලංගු වන්නේය.

10 වන වගන්තිය

එක්සත් ජාතීන්ගේ මහලේකම්වරයා සම්මුතියේ පළමුවන පරිච්ඡේදයේ 48 වැනි වගන්තියේ සඳහන් විස්තර දැනුම් දෙනු ඇත.

- (අ) විශේෂ වගන්ති නිවේදන සහ මේ ගිවිසුමේ දෙවැනි වගන්තිය යටතේ කරන දැනුම් දීම පිළිබඳව,
- (ආ) මේ ගිවිසුමේ හතරවැනි හෝ පස්වැනි වගන්ති යටතේ කෙරෙන ප්‍රකාශන පිළිබඳව,
- (ඇ) මේ ගිවිසුමේ 7 වැනි වගන්තියට අදාළ අත්සන් සපයා තිබීම සහ ප්‍රවිෂ්ඨ වීම පිළිබඳව,
- (ඈ) ගිවිසුමේ 8 වැනි වගන්තිය යටතේ මේ ගිවිසුම ක්‍රියාත්මකභාවයට පැමිණී දිනය පිළිබඳව,

11 වන වගන්තිය

1. අරාබි චීන ඉංග්‍රීසි ප්‍රංශ රැසියානු සහ ස්පාඤ්ඤ භාෂාවලින් සකසන ලද මේ ගිවිසුමේ එක සමාන යථාභූත පිටපත් එක්සත් ජාතීන්ගේ ලේඛනාගාරයේ තැන්පත් කර තබනු ලැබේ.
2. එක්සත් ජාතීන්ගේ මහා ලේකම්වරයා සම්මුතියේ 48 වැනි වගන්තියේ සඳහන් සියලු රාජ්‍යයන් වෙත මේ ගිවිසුමේ සහතික කරන ලද පිටපත් බෙදාහරිනු ඇත්තේය.

**மரணதண்டனை சம்பந்தமாக
இலங்கை மனித உரிமைகள்
ஆணைக்குழுவின் மீளாய்வு**

**ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව
இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு
HUMAN RIGHTS COMMISSION OF SRI LANKA**

மரணதண்டனை சம்பந்தமாக இலங்கை மனித உரிமைகள்
ஆணைக்குழுவின் மீளாய்வு

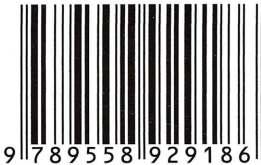
ISBN 978-955-8929-18-

முதற்பதிப்பு : 2014

பதிப்பு: : விக்கும் கிராபிக் இல.33, மாயா மாவத்தை,
பத்திரகொட,மகரகம

வெளியீடு : இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு
இல. 165, கின்சி வீதி, கொழும்பு 08.

ISBN 978-955-8929-18-6

உள்ளடக்கம்

iii

அறிமுகம்	1
உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமை மனித உரிமைகள் கண்ணோட்டத்தில்	2
மரண தண்டனையும் மனிதப் படுகொலை விகிதமும்	9
இலங்கையில் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படுதல்	14
மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டவர்கள் தொடர்பாக இலங்கை மனித	18
உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் பொறுப்பு	18
இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் விதப்புரைகள்	19
மீளாய்வு	20
மேலதிக வாசிப்புக்காக	21
இணைப்பு	23

அட்டவணை இல. 01.

உலகம் முழுவதிலும் மரண தண்டனை நடைமுறைப் படுத்தப்படல் - 2013 5

அட்டவணைஇல. 02.

2007 - 2013 வரையிலான காலப்பகுதியில் அதிகளவான நபர்களுக்கு

மரண தண்டனையை விதித்துள்ள பத்து நாடுகள் 7

அட்டவணைஇல. 03.

2007 - 2013 வரையிலான காலப்பகுதியில் அதிகளவான நபர்களுக்கு

மரண தண்டனையை நிறைவேற்றிய பத்து நாடுகள் 8

அட்டவணைஇல. 04.

எல்சல்வடோர், ஹொண்டுராஸ் மற்றும் கௌதமாலா ஆகிய நாடுகளில்

மனிதப் படுகொலை விகிதம் - 1995 முதல் 2011 வரை 10

அட்டவணைஇல. 05.

ஐஸ்லாந்து, நோர்வே மற்றும் சுவீடன் ஆகிய நாடுகளின் மனிதப்

படுகொலை விகிதம் 1995 முதல் 2011 வரை 12

அட்டவணைஇல. 06.

சீனா, ஜப்பான் மற்றும் சவுதி அரேபியா ஆகிய நாடுகளில் மனிதப்

படுகொலை விகிதம் 1995 முதல் 2011 வரை 13

அட்டவணைஇல. 07.

இலங்கையில் மனிதப் படுகொலை விகிதம் 2005 - 2010 15

அட்டவணைஇல. 08.

இலங்கையில் மரண தண்டனை விதிக்கப்படுதல் குற்றத்தின்

பிரகாரம் 2004 - 2010 15

அட்டவணைஇல. 09.

இலங்கையில் மரண தண்டனை விதிக்கப்படுதல் 2000 - 2010 16

அறிமுகம்

இன்றைய உலகம் முழுவதிலும் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படுதலுக்குச் சார்பாகவும் எதிராகவும் கருத்தியல்கள் உருவாகியுள்ளன. புத்த சமயத்துடன் பின்னிப்பிணைந்துள்ள பஞ்சசீலக் கொள்கையின் அடிப்படை விடயம் பிறரின் உயிருக்குத் தீங்கு விளைவிப்பதைத் தவிர்த்துக்கொள்வோம் என்பதாகும். அதேவேளை கிறிஸ்தவ, உரோமன் கத்தோலிக்க, இஸ்லாம், மற்றும் யூதர் மத மரபுகளின் ஆதி பிதாவும் இறைவாக்கினருமான மொயீசனுக்கு ஆண்டவர் வழங்கியதாகக் கூறப்படும் பத்துக் கட்டளைகளிலும் (Ten Commandments) பிரதானமாக மனிதர்களைக் கொலை செய்யாதீர்கள் என்பது பெரிதும் முனைப்படுத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் அரசு நிருவாகத்தின்போது உலகம் பூராவும் அமைந்துள்ள நாடுகள் பல்வேறுபட்ட குற்றச் செயல்களுக்காக மரண தண்டனையை ஆதிகாலத்திலிருந்தே நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளன என்பதற்கு எழுத்துமூலமான சாட்சிகள் உள்ளன.

ரொபட் நொக்ஸ் எழுதிய “The historical Relation of Island of Ceylon” என்ற நூலின்மூலம் கண்டி யுகத்திலே ஆட்சிபுரிந்த இரண்டாவது ராஜசிங்க மன்னனின் ஆட்சிக்காலம் பற்றிய விடயங்கள் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன. அந்த நூலின் பிரகாரம் அவர் இலங்கையில் இருந்த காலப்பகுதியில் குற்றவாளிகளுக்கு 32 வகையிலான சித்திரவதைகள் வழங்கப்பட்டதாகவும், அவற்றுள் மரண தண்டனையும் காணப்பட்டதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அக்காலத்தில் மரண தண்டனையானது பல்வேறுபட்ட வகைகளில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சிரச்சேதம், யானைகளைக்கொண்டு மிதிக்கவைத்தல், ஒன்றுடனொன்று நெருக்கி இணைக்கப்பட்ட இரண்டு மரங்களுக்கிடையில் கட்டிவைத்து மரங்களை மீண்டும் விடுவித்தல் போன்ற முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டதாகவும், ஒட்டுமொத்தமாக மேற்படி தண்டனைகள் மிகக் கொடூரமாகவும் சித்திரவதைகளுடனும் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகவும் தமது நூலில் நொக்ஸ் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

அதேவேளை, இராஜத்துரோகம் புரிவது மரண தண்டனை வழங்கப்படவேண்டிய ஒரு குற்றமாகக் கண்டிய யுகத்தில் கருதப்பட்டுள்ளது. கண்டியை ஆட்சிபுரிந்த இறுதி ஆட்சியாளராகிய பூரீ விக்கிரம ராஜசிங்க மன்னன் தமது ஆட்சிக்குத் துரோகமிழைத்ததாகக் கருதி ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அவரது படைவீரனொருவனாகிய லெவ்கே திசாவேயை மரண

தண்டனைக்குட்படுத்தினார். அவ்வாறே, தமது முதலாம் 'அதிகாரம்' ஆகிய (அதிகாரம் என்பது ஒரு பதவி - நிலமேமார்களின் பிரதானி) எஹலேபொல தமக்கு எதிராக ஆங்கிலேயர்களுடன் இணைந்து சூழ்ச்சி செய்வதாகச் சந்தேகித்து எஹலேபொலவின் குடும்ப அங்கத்தவர்களுக்கு மரண தண்டனையை நிறைவேற்றினார். அதன்போது சிறு பிள்ளைகள் உரலில் இட்டு இடிக்கப்பட்டும், பெண்களின் கழுத்தில் கற்கள் கட்டப்பட்டு நீரில் மூழ்கடிக்கப்பட்டும், ஆண்களின் தலை துண்டிக்கப்பட்டும் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இத்தண்டனையானது மிகவும் கொடூரமான முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

1815ஆம் ஆண்டு கண்டிய இராச்சியத்தை ஆங்கிலேயர்களுக்கு அப்போதைய கண்டியத் தலைவர்கள் ஒப்படைத்ததோடு, அப்போது இருதரப்பினரும் பிரபல்யம் வாய்ந்த கண்டிய ஒப்பந்தத்தைக் (Kandyan Convention) கைச்சாத்திட்டனர். குறிப்பிட்ட ஒப்பந்தத்தின் 6ஆம் பிரிவில் மனித உரிமைகள் பற்றிய தனித்துவமான ஒரு விடயமும் உள்ளடங்கியுள்ளது. அப்போது சிங்கள அரசு ஆட்சியின் கீழ் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதான தண்டனை முறைகளுக்கு மத்தியில் காணப்பட்ட கொடூர சித்திரவதையளிக்கப்படுதல் முடிவுறுத்தப்படுவதாக அதில் தெரிவிக்கப்பட்டது. பிற்கால நடைமுறையில் மேற்படி இணக்கப்பாடுகள் வேறுபட்ட வகையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டாலும் கொடூர சித்திரவதைகள் மற்றும் மரண தண்டனை தொடர்பாக அப்போது மக்கள் மத்தியில் நிலவிய எதிர்பார்ப்புகள் அதன் மூலம் பிரதிபலித்தன என்பது தெளிவு.

உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமை மனித உரிமைகள் கண்ணோட்டத்தில்

இலங்கை அரசும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள ஐக்கிய நாடுகளின் அனைத்துலக மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின் மூன்றாம் உறுப்புரையின்படி சகலரினதும் உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அதேவேளை, ஐக்கிய நாடுகளின் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய பொருத்தனையின் 06ஆம் உறுப்புரையின்படி சகலருக்கும் உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமை உள்ளது. அது சட்டத்தினால் பாதுகாக்கப்படுதல் வேண்டும். அதேவேளை, தான்தோன்றித்தனமாக ஆட்களின் உயிர்கள் இழக்கச்செய்யப்படலாகாது.

அதன்படி ஒருவரின் உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமையானது ஐக்கிய நாடுகளின் அங்கத்துவ நாடுகளால் மனித உரிமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளதைக்

காண முடியும். அதேவேளை ஏதேனும் ஒரு நாடு மரண தண்டனையை இரத்துச்செய்யவில்லையெனில் மரண தண்டனையை நடைமுறைப்படுத்துவதில் சிற்சில வரையறைகளை மேற்கொள்ள -வேண்டுமென சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய பொருத்தனையின் 06 ஆம் உறுப்புரையினூடாக மேலதிகமாகவும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன்படி,

- மிகவும் பாரதூரமான வகையிலான குற்றச்செயல்களுக்காக மட்டும் நடைமுறைப்படுத்துதல்.
- மரண தண்டனை பெற்றுள்ள ஒருவருக்கு மன்னிப்புக் கோருவதற்கு, மன்னிப்புப் பெறுவதற்கு மற்றும் தண்டனையைக் குறைத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை இருத்தல் வேண்டும்.
- 18 வயதுக்குக் குறைந்த நபர்களினால் புரியப்படும் குற்றச்செயல்களுக்காக அல்லது கர்ப்பிணித் தாய்மார்களுக்காக மரண தண்டனை நடைமுறைப்படுத்தப்படலாகாது.

ஐக்கிய நாடுகளின் அனைத்துலக மனித உரிமைகள் பிரகடனம் மற்றும் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய பொருத்தனை என்பவற்றின் மூலம் உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பினும் 1989ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் சபையினால் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய பொருத்தனையாக விருப்பத்திற்குரிய பின்னேடு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அது நேரடியாகவே மரண தண்டனை இரத்துச் செய்யப்படுவதை இலக்காகக்கொண்டு வகுக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்படி ஆவணத்தை ஆரம்பித்து குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது யாதெனில், மரண தண்டனையை இரத்துச் செய்வதன்மூலம் மனித மாண்பினையும் மனித உரிமைகளுக்கான முற்போக்கு ரீதியான அபிவிருத்தியினையும் மேம்படுத்துவதற்குப் பங்களிகளாவோம் என்பதாகும். அதன் பிரகாரம் இந்த விருப்பத்தெரிவுக்குரிய தரப்பு அரசுகளில் எந்தவொரு நபரும் மரண தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்படலாகாது. சகல தரப்பு அரசுகளும் தமது அரசுக்கான எல்லையினுள் மரண தண்டனையை இரத்துச் செய்வதற்காகச் செயற்படுதல் வேண்டும்.

இருப்பினும் ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் 193 அரசுகளுக்கு மத்தியில் மேற்படி விருப்பத்தெரிவு வரைவுடன்பாட்டுக்குத் தரப்பினர்களாகியிருப்பது 81 அரசுகள் மட்டுமேயாகும். மேற்படி அரசுகளில் பெரும்பாலான அரசுகள் மேற்படி விருப்பத்தெரிவு வரைவுடன்பாட்டின்

பங்காளிகளாகும்போது அதிலுள்ள மாற்றுச் சந்தர்ப்பமொன்றைப் பயன்படுத்தி அத்துடன் இணைந்துள்ளன. அதாவது, யுத்தக் குற்றங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகள் எழுந்துள்ள சந்தர்ப்பத்தில் மேற்படி யுத்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு உள்ளாகின்ற பாதுகாப்புப் படை அங்கத்தவர்கள் இந்த மரண தண்டனை இரத்துச்செய்யப்படுதல் என்பதற்குள் உள்வாங்கப்படமாட்டார்கள் என்பதாகும்.

எவ்வாறாயினும் இதுவரை 198 உலக நாடுகள் தொடர்பான தகவல்களை வழங்கியுள்ள அமினெஸ்டி சர்வதேச அமைப்பு கூறுகின்ற வகையில்

அனைத்துக் குற்றச்செயல்களுக்குமான மரண தண்டனையை இரத்துச்செய்த நாடுகளின் எண்ணிக்கை	-	98
சாதாரண குற்றச்செயல்களுக்காக மரண தண்டனையை இரத்துச்செய்த நாடுகளின் எண்ணிக்கை	-	07
மரண தண்டனை சட்டத்தில் இருப்பினும் அதனை நடைமுறைப்படுத்தாத நாடுகளின் எண்ணிக்கை	-	35
மரண தண்டனையை நடைமுறைப்படுத்தும் நாடுகளின் எண்ணிக்கை	-	58

மரண தண்டனையை அனைத்துக் குற்றச்செயல்களுக்காகவும் இரத்துச்செய்துள்ள நாடுகள் உலகின் சகல வலயங்களையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்துள்ளன. அவற்றுக்கு மத்தியில் மிகவும் முன்னேற்றகரமான பொருளாதாரத்தைக் கொண்டுள்ள மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் உள்ளதோடு, உலகில் மிகவும் வறுமைப்பட்ட நாடுகளாகிய ஆபிரிக்க வலய நாடுகளும் காணப்படுகின்றன.

பிரேஸில், சிலி, எல்சல்வடோர், பிஜி, இஸ்ரேல், கசகஸ்தான், மற்றும் பேரு ஆகிய நாடுகள் சாதாரண குற்றச்செயல்களுக்காக மரண தண்டனையை இரத்துச்செய்துள்ளன.

இன்னும் சில நாடுகள் அந்நாட்டின் சட்ட முறைமைக்குள் மரண தண்டனையைக் கொண்டிருந்தாலும்கூட, நடைமுறையில் மரண தண்டனையை அமுல்படுத்தாத நிலைமை காணப்படுகின்றது. அவற்றுள் பெரும்பாலான நாடுகள் மூன்றாம் உலக நாடுகளாக அடையாளப்படுத்தலாம். மேற்படி நாடுகளின் மத்தியில் ஆசியாவில் முன்னேற்றமடைந்துவந்த கைத்தொழில் நாடாகிய தென் கொரியா உள்ளது. இலங்கையும் இக்குழுவைப்

பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றது. மேற்படி நாடுகளின் நீதிமன்றங்களால் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டாலும் அத்தண்டனையை நடைமுறை ரீதியாக அமுல்படுத்துவதற்குத் தேவையான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படாததன் காரணமாக இந்த நிலைமை தோன்றியுள்ளது.

நான்காவது வகையான நாடுகளை மரண தண்டனையை அமுல்படுத்தும் நாடுகளாக எடுத்துக் காட்டலாம். அந்த நாடுகளின் மத்தியில் மிகவும் முன்னேற்றமடைந்த பொருளாதாரத்தைக்கொண்ட நாடுகள் இருப்பதைப்போலவே மிகவும் வறுமைப்பட்ட பொருளாதாரத்தைக் கொண்டுள்ள நாடுகளும் உள்ளன. அந்த நாடுகளுக்குள் உலகின் மிகப்பெரிய சனநாயக நாடுகளாகிய இந்தியா, ஐக்கிய அமெரிக்கக் குடியரசு போன்ற நாடுகளும் உள்ளன.

அமினெஸ்டி சர்வதேச அமைப்பானது 2013ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டமை பற்றிய தகவல்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன. அதன்படி உலகம் முழுவதிலும் அமைந்துள்ள 198 நாடுகள் பற்றிய தகவல்கள் அதில் உள்ளடங்கியுள்ளன.

அட்டவணை இல். 01

உலகம் முழுவதிலும் மரண தண்டனை நடைமுறைப்படுத்தப்படல் - 2013

வலயம் மற்றும் மொத்த நாடுகளின் எண்ணிக்கை		மரண தண்டனையை நடைமுறைப்படுத்தும் விதம்							
		மரண தண்டனை இரத்துச் செய்யப்பட்டுள்ள நாடுகள்		சாதாரண குற்றச் செயல்களுக்காக மரண தண்டனையை இரத்துச் செய்துள்ள நாடுகள்		மரண தண்டனை பிரயோகத்தில் இல்லாத நாடுகள்		மரண தண்டனை நடைமுறைப் படுத்தப்படும் நாடுகள்	
		எண்ணிக்கை	%	எண்ணிக்கை	%	எண்ணிக்கை	%	எண்ணிக்கை	%
ஆசியா	26	5	19.23	0	0	8	30.76	13	50.00
ஆபிரிக்கா	52	16	30.76	0	0	21	46.15	15	28.84
ஐரோப்பா	54	50	92.59	1	1.85	2	3.7	1	1.85
வட அமெரிக்கா	02	1	50.00	0	0	0	0	1	50.0
இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் தீவுகள்	32	14	43.75	4	12.5	1	3.12	13	40.62
அவுஸ்திரேலியா மற்றும் பசுபிக் தீவுகள்	14	12	85.71	1	7.14	1	7.14	0	0
அரபு	18	0	0	1	5.5	2.	11.11	15	83.33
மொத்தம்	198	98	49.49	7	3.5	35	17.67	58	29.29

குறிப்பிட்ட தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பகுப்பாய்வானது மேற்படி அட்டவணையின்மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் பிரகாரம் ஒட்டுமொத்தமாக உலகம் பூராவும் அமைந்துள்ள நாடுகளின் மத்தியில் சுமார் 49% நாடுகள் மரண தண்டனையை இரத்துச்செய்துள்ளன. சுமார் 29% நாடுகளில் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படுகின்றது. இன்னும் 18% நாடுகளில் மரண தண்டனை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டாலும் அது நடைமுறை ரீதியில் அமுல்படுத்தப்படுவதில்லை. இன்னும் 37% நாடுகள் சாதாரண குற்றச்செயல்களுக்காக மரண தண்டனையை நடைமுறைப்படுத்துவதில்லை. மேற்படி பகுப்பாய்வின் பிரகாரம் உலக நாடுகள் 07 வலயங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஆராயப்படுகின்றது. அதன்போது அரபு வலயத்தில் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படுவதில் அதிகரிப்பைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. அந்த வலயத்தில் 18 நாடுகள் காணப்படுவதோடு, அவற்றுள் 83% நாடுகள் மரண தண்டனையை நிறைவேற்றுகின்றன. வலய ரீதியில் ஆகக் குறைந்தளவு நாடுகள் மரண தண்டனையை அமுல்படுத்தும் வலயமாக ஐரோப்பா உள்ளதோடு அதில் 54 நாடுகள் உள்ளன. அங்கு ஒரேயொரு நாட்டில் மட்டும் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படுகின்றது. ஆசிய வலயத்தில் 26 நாடுகள் உள்ளதோடு, அவற்றில் 29% நாடுகளிலும் இலத்தீன் அமெரிக்க மற்றும் கரேபியன் தீவுகள் வலயத்திலுள்ள 32 நாடுகளின் மத்தியில் 41% நாடுகளிலும் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படுகின்றது. அவுஸ்திரேலியா மற்றும் பசுபிக் வலய நாடுகளுள் ஒரு நாட்டில் விசேட குற்றங்களுக்காக மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படுவதோடு, ஏனைய தவறுகளுக்காக மரண தண்டனையானது அந்த வலயத்தின் எந்தவொரு நாட்டிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லை. மரண தண்டனை இரத்துச் செய்யப்பட்டுள்ள நாடுகளைக் கருத்திற்கொள்ளும்போது, வலய ரீதியில் ஐரோப்பிய நாடுகள் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. 54 ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு மத்தியில் சுமார் 93% நாடுகளில் மரண தண்டனை இரத்துச் செய்யப்பட்டுள்ளது. வலய ரீதியாக எந்தவொரு நாட்டிலும் மரண தண்டனை இரத்துச்செய்யப்படாத வலயம் அரபு நாடுகளுக்கான வலயம் என்பதோடு, ஆசிய வலயத்திலுள்ள நாடுகளின் மத்தியில் சுமார் 19% நாடுகளில் மரண தண்டனை இரத்துச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

உலகம் பூராவும் மரண தண்டனை விதிக்கப்படுதல் தொடர்பாக 2007ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 2013ஆம் ஆண்டுவரை அதிகளவிலான எண்ணிக்கை பதியப்பட்ட நாடுகள் பற்றிய தகவல்கள் பின்வரும் பகுப்பாய்வின்மூலம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

2007 – 2013 வரையிலான காலப்பகுதியில் அதிகளவான நபர்களுக்கு மரண தண்டனையை விதித்துள்ள பத்து நாடுகள்

இலக்கம்	ஆண்டு						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
01 நாடு	சீனா	சீனா	சீனா	சீனா	சீனா	சீனா	சீனா
எண்ணிக்கை	1860	7003					
02 நாடு	பாகிஸ்தான்	சுராக்	சுரான்	பாகிஸ்தான்	பாகிஸ்தான்	பாகிஸ்தான்	பாகிஸ்தான்
எண்ணிக்கை	307	258	366	365	313	242	226
03 நாடு	அல்ஜீரியா	பாகிஸ்தான்	பாகிஸ்தான்	சுராக்	சுராக்	சூடான்	பங்களாதே'
எண்ணிக்கை	271	236	276	279	291	199	220
04 நாடு	சுராக்	அல்ஜீரியா	எகிப்து	எகிப்து	சுரான்	அல்ஜீரியா	ஆப்கானிஸ்தான்
எண்ணிக்கை	199	200	269	185	156	153	174
05 நாடு	அமெரிக்க ஐக்கிய குடியரசு	பங்களாதே'	ஆப்கானிஸ்தான்	நைஜீரியா	எகிப்து	தாய்லாந்து	வியட்நாம்
எண்ணிக்கை	100	185	133	151	123	106	148
06 நாடு	இந்தியா	ஆப்கானிஸ்தான்	இலங்கை	அல்ஜீரியா	இந்தியா	எகிப்து	நைஜீரியா
எண்ணிக்கை	100	131	108	130	110	91	141
07 நாடு	பங்களாதே'	உகண்டா	அமெரிக்க ஐக்கிய குடியரசு	மலேசியா	மலேசியா	வியட்நாம்	சோமாலியா
எண்ணிக்கை	93	114	105	114	108	86	117
08 நாடு	வியட்நாம்	அமெரிக்க ஐக்கிய குடியரசு	அல்ஜீரியா	அமெரிக்க ஐக்கிய குடியரசு	இலங்கை	சுராக்	எகிப்து
எண்ணிக்கை	83	11	100	110	106	81	109
09 நாடு	மொங்கோலியா	எகிப்து	மலேசியா	இந்தியா	அமெரிக்க ஐக்கிய குடியரசு	சுரான்	சுரான்
எண்ணிக்கை	45	87	68	105	78	79	91
10 நாடு	எகிப்து	இந்தியா	பங்களாதே'	ஆப்கானிஸ்தான்	நைஜீரியா	இந்தியா	அமெரிக்க ஐக்கிய குடியரசு
எண்ணிக்கை	40	70	64	100	72	78	80

2007 – 2013 வரையிலான காலப்பகுதியில் அதிகளவான நபர்களுக்கு மரண தண்டனையை நிறைவேற்றிய பத்து நாடுகள்

இலக்கம்		ஆண்டு						
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
01	நாடு	சீனா	சீனா	சீனா	சீனா	சீனா	சீனா	சீனா
	எண்ணிக்கை	470	1718					
02	நாடு	சுரான்	சுரான்	சுரான்	சுரான்	சுரான்	சுரான்	சுரான்
	எண்ணிக்கை	317	346	388	252	360	314	369
03	நாடு	சவுதி அரேபியா	சவுதி அரேபியா	சுராக்	வட கொரியா	சவுதி அரேபியா	சுராக்	சுராக்
	எண்ணிக்கை	143	102	120	60	82	129	169
04	நாடு	பாகிஸ்தான்	அமெரிக்க ஐக்கிய குடியரசு	சவுதி அரேபியா	யேமன்	சுராக்	சவுதி அரேபியா	சவுதி அரேபியா
	எண்ணிக்கை	135	37	69	53	68	79	79
05	நாடு	அமெரிக்க ஐக்கிய குடியரசு	பாகிஸ்தான்	அமெரிக்க ஐக்கிய குடியரசு	அமெரிக்க ஐக்கிய குடியரசு	அமெரிக்க ஐக்கிய குடியரசு	அமெரிக்க ஐக்கிய குடியரசு	அமெரிக்க ஐக்கிய குடியரசு
	எண்ணிக்கை	42	36	52	46	43	43	39
06	நாடு	சுராக்	சுராக்	யேமன்	சவுதி அரேபியா	யேமன்	யேமன்	சோமாலியா
	எண்ணிக்கை	33	34	30	27	41	28	34
07	நாடு	வியட்நாம்	வியட்நாம்	சூடான்	லிபியா	வட கொரியா	சூடான்	சூடான்
	எண்ணிக்கை	15	19	9	18	30	19	21
08	நாடு	ஆப்கானிஸ்தான்	ஆப்கானிஸ்தான்	வியட்நாம்	சிரியா	சோமாலியா	ஆப்கானிஸ்தான்	யேமன்
	எண்ணிக்கை	15	17	9	17	10	14	13
09	நாடு	லிபியா	வட கொரியா	சிரியா	பங்களாதே	சூடான்	கெம்பியா	ஐப்பான்
	எண்ணிக்கை	9	15	8	9	7	9	8
10	நாடு	ஐப்பான்	ஐப்பான்	ஐப்பான்	சோமாலியா	பங்களாதே	ஐப்பான்	வியட்நாம்
	எண்ணிக்கை	9	15	7	8	5	7	7

மூலம் : www.amnesty.org

மேற்படி அட்டவணையின் பிரகாரம் சீனா தொடர்ச்சியாக உயர்ந்த எண்ணிக்கையைப் பேணி வருவதோடு, 2009ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அந்த நாடு அது பற்றிய தகவல்களைப் பெற்றுத் தரவில்லை. இருப்பினும் அமினெஸ்டி சர்வதேச அமைப்பு அந்த வருடங்களில் ஆகக்கூடிய மரண தண்டனை வழங்கப்பட்டிருப்பதாக அறிக்கையிடப்பட்டுள்ளதென்ற ஊகத்தின் அடிப்படையில் அந்த நாட்டினை மேல்நிலையில் வைத்துள்ளது. பெரும்பாலும் அதற்கு அடுத்ததாக உலகில் அதிகளவு மரண தண்டனையை

விதிக்கும் நாடு பாகிஸ்தான் ஆகும். இந்த அட்டவணையின் பிரகாரம் தெரிவது யாதெனில், ஒவ்வொரு வருடமும் முதல் 10 இடங்களில் பெரும்பாலும் ஆசிய நாடுகளின் பிரதிநிதித்துவம் தெட்டத்தெளிவாகத் தெரிவதேயாகும். 2009ஆம் ஆண்டு இலங்கையும் மேற்படி 10 நாடுகளுக்குள் உள்ளடங்கியிருப்பதைக் காணமுடியும். முன்னேற்றமடைந்த கைத்தொழில் நாடுகளின் மத்தியில் அமெரிக்காவானது 2012ஆம் ஆண்டைத் தவிர ஏனைய அனைத்துச் சந்தர்ப்பங்களிலும் மேற்படி 10 நாடுகளின் மத்தியில் ஓர் இடத்தினைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது.

மேற்படி பகுப்பாய்வின்போது ஆராயப்படுகின்ற கால எல்லைகளைக் கருத்திற்கொள்ளும்போது இலத்தீன் அமெரிக்க மற்றும் கரேபியன் தீவுகள் அடங்கிய வலயத்தில் உள்ள எந்தவொரு நாடும் முதல் 10 இடங்களுக்குள் வராதமை தெளிவாகத் தெரிகின்ற ஓர் அம்சமாகும்.

மரண தண்டனையும் மனிதப் படுகொலை விகிதமும்

ஒரு நாட்டில் இடம்பெறுகின்ற குற்றச் செயல்களைக் குறைப்பதன் பொருட்டு கடுமையான தண்டனைகள் காரணமாக அமைகின்றதென விடயங்கள் முன்வைக்கப்படுவதை அவதானிக்கலாம். இருப்பினும் போதைப்பொருள் மற்றும் குற்றச்செயல்கள் பற்றிய ஐ.நா. அலுவலகம் (United Nations Office on Drugs and Crime) வெளியிட்டுள்ள தகவல்களின் பிரகாரம் மேற்படி விடயம் அடிப்படையற்றதெனத் தெரிகின்றது. ஏதேனுமொரு நாட்டில் கடுமையான தண்டனைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்படுமானால் குற்றங்களைப் புரிவதற்கு மனிதர்கள் தூண்டப்படுவது குறைவடைவதன் அடிப்படையில் தொடர்ச்சியாகக் கடுமையான தண்டனைகள் தேவைதானா என்பது ஒரு கேள்வியே.

போதைப்பொருள் மற்றும் குற்றச்செயல்கள் பற்றிய ஐ.நா. அலுவலகம் 2014ஆம் ஆண்டு அதன் இணையத்தளப் பக்கத்தின்மூலம் பகிரங்கப்படுத்தியுள்ள புள்ளிவிபரங்களின் பிரகாரம் உலகில் அதிகளவு மனிதப் படுகொலை விகிதம் கொண்ட நாடுகள் யாதெனில் இலத்தீன் அமெரிக்க மற்றும் கரேபியன் தீவுகளை அண்டிய வலயத்தின் 03 நாடுகளாக அமைந்துள்ள எல்சல்வடோர், கௌதமாலா மற்றும் ஹொண்டுராஸ் ஆகிய நாடுகளாகும்.

**எல்சல்வடோர், ஹொண்டூராஸ் மற்றும் கௌதமாலா ஆகிய நாடுகளில்
மனிதப் படுகொலை விகிதம் - 1995 முதல் 2011 வரை**

வருடம்	நாடு		
	எல்சல்வடோர்	ஹொண்டூராஸ்	கௌதமாலா
1995	139.1	-	32.5
1996	117.3	-	35.3
1997	112.6	-	38.1
1998	95.0	-	30.9
1999	65.0	42.1	24.2
2000	59.8	51.1	25.8
2001	60.2	55.0	28.1
2002	47.3	56.0	30.8
2003	55.9	33.6	35.0
2004	64.6	32.0	36.3
2005	62.5	35.1	42.0
2006	64.6	43.0	45.1
2007	57.3	45.6	43.3
2008	51.9	61.3	46.0
2009	71.1	70.7	46.3
2010	64.4	82.1	41.4
2011	70.2	91.6	35.5

மூலம்: www.unodc.org

மேற்படி 3 நாடுகளையும் கருத்திற்கொள்ளும்போது அமினெஸ்டி சர்வதேச அமைப்பு சுட்டிக் காட்டும் வகையில் எல்சல்வடோர் ஆனது மரண தண்டனையைச் சாதாரண குற்றச் செயல்களுக்கு அகற்றி, விசேட குற்றச் செயல்களுக்காக நடைமுறைப்படுத்தும் ஒரு நாடாகும். ஹொண்டூராஸ் அரசு மரண தண்டனையை இரத்துசெய்துள்ள ஒரு நாடாகும். கௌதமாலா மரண தண்டனையை தொடர்ந்தும் நிறைவேற்றி வருகின்ற ஒரு நாடாகும். இருப்பினும் இந்த மூன்று நாடுகளும் உலகில் அதியுயர் மனிதப் படுகொலை விகிதத்துக்கு உரித்துள்ள நாடுகளாகும். மேற்படி மூன்று நாடுகளும் மூன்று வகையிலான முறையியல்களைப் பயன்படுத்தி மனிதப் படுகொலை விகிதத்தின்மீது தனித்துவமான கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளன. இருப்பினும் அந்த நாடுகள் அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் திருப்திகரமற்றது என்பது தெளிவு.

ஐக்கிய நாடுகளுக்கான அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின்மூலம்

வருடாந்தம் உலகில் உள்ள நாடுகள் மானுட அபிவிருத்தியின் பிரகாரம் வகைப்படுத்தப்பட்டு வரிசைப்படுத்தப்படுகின்றன. அதன்படி மேற்படி நாடுகள் மத்திய மட்ட மானுட அபிவிருத்தியினைக் கொண்ட நாடுகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 2013ஆம் ஆண்டுக்கான அறிக்கையின்படி 2012ஆம் ஆண்டு 186 உலக நாடுகள் வகைப்படுத்தலுக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளன. அதன்படி எல்சல்வடோர் 107வது இடத்தையும், ஹொண்டுராஸ் 120வது இடத்தையும், கௌதமாலா 133வது இடத்தையும் பெற்றுள்ளன. மத்திய மட்ட மானுட அபிவிருத்தி காணப்பட்டாலும் அவை உயர்மட்ட மனிதப் படுகொலை விகிதம் கொண்ட நாடுகளாக மாறியுள்ளன. அவற்றைவிட மிகவும் குறைந்த மானுட அபிவிருத்தியைக் கொண்டுள்ள நாடுகளில் மனிதப் படுகொலை விகிதம் மேற்படி நாடுகளை விடக் குறைந்தளவில் காணப்படுகின்றது. குற்றச் செயல்களின் விகிதம் அதிகரிப்பதற்கு ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தியோ மரண தண்டனை நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதோ தாக்கம் ஏற்படுத்துகின்றதென்பதில் தெளிவற்ற தன்மை காணப்படுகின்றதென்பது மேற்படி விடயங்களின் மூலம் தெளிவாகின்றது. இருப்பினும் மேற்படி மூன்று நாடுகளும் ஒரே வலயத்தில் அமைந்துள்ளன. அதன்படி வலயத்தில் காணப்படுகின்ற சமூக, கலாசார சுற்றுச்சூழலில் நிலவுகின்ற சிற்சில விடயங்கள் இதன்மீது தாக்கம் ஏற்படுத்தியுள்ளதென்பது தெளிவாகின்றது. மேற்படி குற்றச்செயல்களைத் தடுப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற மரண தண்டனை போன்ற முறைகளின் தாக்கம் கேள்விக்குரியதே.

உலகில் மிகவும் குறைந்தளவு மனிதப் படுகொலை விகிதம் கொண்ட நாடுகளுக்கு மத்தியில் ஐஸ்லாந்து, நோர்வே, மற்றும் சுவீடன் என்பவை பிரதானமானவையாகும். இந்த நாடுகள் ஸ்கன்டினேவியன் நாடுகளாக வட ஐரோப்பாவில் அமைந்துள்ளன. அந்த நாடுகளின் மனிதப் படுகொலை விகிதத்தினைப் பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டலாம்.

பட்டவணை இல. 05

ஐஸ்லாந்து, நோர்வே மற்றும் சுவீடன் ஆகிய நாடுகளின் மனிதப் படுகொலை
விகிதம் 1995 முதல் 2011 வரை

வருடம்	நாடு		
	ஐஸ்லாந்து	நோர்வே	சுவீடன்
1995	0	1.0	0.9
1996	0.4	1.0	1.1
1997	0.7	0.9	1.0
1998	0	0.9	1.1
1999	0.7	0.8	1.1
2000	1.8	1.1	1.0
2001	0.4	0.8	0.9
2002	1.4	1.0	1.1
2003	0	1.1	0.9
2004	1.0	0.8	1.2
2005	1.0	0.7	0.9
2006	0	0.7	1.0
2007	0.7	0.6	1.2
2008	0	0.7	0.9
2009	0.3	0.6	1.0
2010	0.6	0.6	1.0
2011	0.9	2.3	0.9

மூலம்: www.unodc.org

மேற்படி மூன்று நாடுகளை உலகில் மிகக்குறைந்த மனிதப் படுகொலை விகிதத்தைக் கொண்ட நாடுகளாக எடுத்துக்காட்டலாம். மேற்படி மூன்று நாடுகளிலும் மரண தண்டனை இரத்துச் செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்த அடிப்படையின்கீழ், குற்றச்செயல்கள் புரியப்பட்டாலும், மரண தண்டனை இல்லையென்ற நிலையில்கூட குற்றச்செயல் விகிதத்தின் அதிகரிப்பு மேற்படி நாடுகளில் இடம்பெறவில்லை. மறுபுறத்தில் மேற்படி மூன்று நாடுகளைக் கருத்திற் கொள்ளும்போது ஐக்கிய நாடுகளுக்கான அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2013இன்படி அவை உலகில் உயர் மானுட அபிவிருத்திச் சுட்டியைக் கொண்ட நாடுகளுக்கு மத்தியில் உள்ளன. நோர்வே 1ஆம் இடத்தையும், சுவீடன் 7ஆம் இடத்தையும், ஐஸ்லாந்து 13ஆம் இடத்தையும் சுவீகரித்துக்கொண்டுள்ளன. இந்த மூன்று நாடுகளும் ஸ்கன்டினேவியன் வலயத்தில் அமைந்துள்ள நாடுகளாகும். இருப்பினும் அந்த நாடுகளில்

நிலவுகின்ற உயர்மட்ட அபிவிருத்தியானது குற்றச்செயல்கள் குறைவாக இருப்பதில் தாக்கம் ஏற்படுத்தியிருப்பதாகக் குறிப்பிட முடியாது.

அமினெஸ்டி சர்வதேச அமைப்பினால் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்ற தகவல்களின் பிரகாரம் சீனா, ஜப்பான் மற்றும் சவுதி அரேபியா தற்போது உலகில் மரண தண்டனையை நடைமுறைப் படுத்துகின்ற நாடுகளில் முன்னிலை வகிக்கின்றன. அந்த நாடுகளில் மனிதப் படுகொலை விகிதம் கீழே தரப்பட்டுள்ளவாறு அமைகின்றது.

அட்டவணை தில். 06

சீனா, ஜப்பான் மற்றும் சவுதி அரேபியா ஆகிய நாடுகளில் மனிதப் படுகொலை விகிதம் 1995 முதல் 2011 வரை

வருடம்	நாடு		
	சீனா	ஜப்பான்	சவுதி அரேபியா
1995	-	0.5	-
1996	-	0.5	-
1997	-	0.5	-
1998	-	0.6	-
1999	-	0.5	0.9
2000	-	0.5	0.9
2001	-	0.5	1.1
2002	2.0	0.5	1.3
2003	1.9	0.6	1.1
2004	1.9	0.6	1.3
2005	1.6	0.5	1.2
2006	1.4	0.5	1.0
2007	1.2	0.5	1.0
2008	1.1	0.5	-
2009	1.1	0.4	-
2010	1.0	0.4	-
2011	-	0.3	-

மூலம்: www.unodc.org

இந்த நாடுகள் மரண தண்டனையை நிறைவேற்றுகின்ற அதேவேளை அந்த நாடுகளில் மனிதப் படுகொலை விகிதம் கீழ்மட்டத்தில் உள்ளதை அவதானிக்கலாம். ஐக்கிய நாடுகளுக்கான அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தினால் முன்வைக்கப்படுகின்ற தகவல்களின் பிரகாரம் சீனா

மத்திய மட்ட மானுட அபிவிருத்தி விகிதத்தைக் கொண்ட ஒரு நாடாகும். 2013ஆம் ஆண்டு சீனாவானது உலக சமூக அபிவிருத்தித் தரப்படுத்தலின்படி 101ஆம் இடத்தில் உள்ளது. இத்தரப்படுத்தலுக்கு அமைவாக ஜப்பான் 7ஆம் இடத்தில் உள்ளதோடு, சவுதி அரேபியா 57ஆம் இடத்தில் உள்ளது. சீனாவானது மானுட அபிவிருத்தியைப் பொறுத்தமட்டில் 101ஆம் இடத்தில் இருந்தாலும் பொருளாதார பலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் உலகிலுள்ள ஒரு பிரதான வல்லரசாகும். இருப்பினும் மேற்படி மூன்று நாடுகளிலும் மனிதப் படுகொலை விகிதம் மிகவும் கீழ்மட்டத்தில் காணப்படுகின்றது. இந்த நாடுகளில் மானுட அபிவிருத்தி மற்றும் பொருளாதார ஆற்றல் என்பன மிகவும் உயர் மட்டத்தில் காணப்பட்டாலும் அங்கு வருடாந்தம் மரண தண்டனை நிறைவேற்றம் மிகவும் உயர் மட்டத்தில் இடம்பெறுகின்றது. இந்த நாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் சீனா மற்றும் சவுதி அரேபியாவில் பிரதிநிதித்துவ சனநாயகத்தின் அமுலாக்கம் கீழ்மட்டத்தில் காணப்படுவதோடு, இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின்போது ஆசியாவில் காலனித்துவத்தை ஏற்படுத்துவதற்குச் செயற்பட்ட, ஏகாதிபத்தியத்தைக் கடுமையானமுறையில் தமது நாட்டுக்குள்ளேயும் அதன் வெளியிலும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்குச் செயற்படும் ஒரு நாடாக ஜப்பானை எடுத்துக்காட்டலாம். அதன்படி ஒரு நாட்டில் மரண தண்டனையை நடைமுறைப்படுத்துவதானது அந்த நாட்டின் மானுட அபிவிருத்தி, பொருளாதார ஆற்றல் ஆகிய விடயங்களுக்கு அப்பாலான, சமூக-கலாசார ஏகாதிபத்தியம் பற்றிய உணர்வு மற்றும் மதம்சார் விடயங்களுக்கான அழுத்தத்தின்மீது செயற்படுகின்ற சிக்கலான செயன்முறையொன்றின் பெறுபேறாகக் குறிப்பிடப்படலாம்.

இலங்கையில் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படுதல்

மரண தண்டனையானது இலங்கையில் இன்னும் இரத்துச் செய்யப்படவில்லையென்பதுடன் 1976ஆம் ஆண்டு முதல் அத்தண்டனையானது நாட்டில் நடைமுறைப்படுத்தப்படவுமில்லை. இலங்கையானது ஐக்கிய நாடுகளுக்கான மனித அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தினால் தயாரிக்கப்படுகின்ற மனித அபிவிருத்திச் சுட்டியின் பிரகாரம் 92ஆம் இடத்தில் உள்ளது. அது உயர்மட்ட மனித அபிவிருத்தி கொண்ட நாடுகளின் மட்டத்தில் உள்ளடங்குகின்றது. இலங்கையின் மனிதப் படுகொலை விகிதத்தை 2005 தொடக்கம் 2010 வரையிலான காலப்பகுதியின் பொருட்டுப் பின்வரும் வகையில் எடுத்துக்காட்டலாம்.

இலங்கையில் மனிதப் படுகொலை விகிதம் 2005 - 2010

ஆண்டு	விகிதம்
2005	6.2
2006	10.2
2007	8.2
2008	7.3
2009	4.6
2010	3.6

மூலம்: www.unodc.org

மேற்படி தரவுகளின் பிரகாரம் 2005 முதல் 2010 வரையிலான காலப்பகுதியில் மனிதப் படுகொலை விகிதமானது இலங்கையில் கணிசமான அளவு குறைவினைக் காட்டுகின்றது. இருப்பினும் அதற்குத் தாக்கம் ஏற்படுத்திய சமூக, கலாசார காரணிகளை இனங்காண்பதானது ஆழமான ஆய்வின்றி வெளிக்கொணர முடியாது.

சிறைச்சாலைகள் திணைக்களமானது வருடாந்தம் முன்வைக்கின்ற சிறைச்சாலை புள்ளிவிபரக் குறிப்புக்கு அமைய இலங்கையில் மரண தண்டனை விதிக்கப்படுதல் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் மரண தண்டனை விதிக்கப்படுதல் குற்றத்தின் பிரகாரம் 2004 - 2010

வருடம்	மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட நபர்களின் எண்ணிக்கை	மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்ட நபர்களின் எண்ணிக்கை	மரண தண்டனை வேறு தண்டனையாக மாற்றப்பட்ட நபர்களின் எண்ணிக்கை
2000	72	-	-
2001	67	-	-
2002	69	-	-
2003	102	-	-
2004	68	-	-
2005	113	-	-
2006	165	-	-
2007	176	-	-
2008	128	-	-
2009	108	-	-
2010	96	-	-

மூலம்: Prison Statistics of Sri Lanka Vol 30 Year 2011

மேற்படி அட்டவணையின் பிரகாரம் 2004 தொடக்கம் 2010 வரையிலான காலப்பகுதியில் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டோர் குற்றத்தின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். இலங்கையில் மரண தண்டனையானது மனிதப் படுகொலைகளுக்கும் போதைப்பொருள் குற்றங்களுக்கும் பிரதானமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது. அதன்படி 2006, 2007, 2008ஆம் ஆண்டுகளில் போதைப்பொருள் சம்பந்தப்பட்ட குற்றச் செயல்களின் நிமித்தம் குற்றவாளியாகிய நபர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒப்பீட்டு ரீதியில், மனிதப் படுகொலைகள் சம்பந்தமாகக் குற்றவாளியானோரின் எண்ணிக்கையைக் கருத்திற்கொள்ளும்போது போதைப்பொருள் சம்பந்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்குக் குற்றவாளிகளான நபர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்படுதல் குறைந்த மட்டத்தில் காணப்படுகின்றது.

1976 தொடக்கம் இலங்கையில் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டாலும் அது நிறைவேற்றப் படாததன் காரணமாகச் சிறைச்சாலைகளில் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படுவதற்காக உள்ள நபர்களின் அதிகரிப்பு காணப்படுகின்றது. சிறைச்சாலைகள் திணைக்களம் 2011ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட Prison Statistic of Sri Lanka volume 30 year 2011 இன் பிரகாரமான தகவல்கள் பின்வரும் அட்டவணையில் தரப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை இல. 09

இலங்கையில் மரண தண்டனை விதிக்கப்படுதல் 2000 - 2010

வருடம்	குற்றம்		மொத்தம்
	மனிதக் கொலை	போதைப் பொருள் குற்றங்கள்	
2004	68	-	68
2005	113	-	113
2006	163	2	165
2007	167	9	175
2008	124	4	128
2009	108	-	108
2010	96	-	96

மூலம்: Prison Statistics of Sri Lanka Vol 30 Year 2011

மேற்படி அட்டவணையின் பிரகாரம் 2000ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஒவ்வொரு வருடமும் நபர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட தகவல்கள் உள்ளதோடு அங்கே 2001ஆம் ஆண்டு ஆகக்குறைந்த நபர்களுக்கு, அதாவது 67 பேருக்கு, மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. 2006ஆம் ஆண்டு 165 பேருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு ஒன்றுசேர்கின்ற நபர்கள் இயற்கை மரணம் அடையும்வரை சிறைச்சாலைகளில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடியும். இவர்களுக்கு மத்தியில் மரண தண்டனை தளர்த்தப்பட்டு வேறு தண்டனைகளுக்கு மாற்றப்பட்டவர்கள் பற்றிய தகவல்களை மேற்படி குறிப்பின் பிரகாரம் அடையாளம் காண முடியாது. இந்த நிலைமையின்கீழ் பல சிக்கல்கள் உருவாகின்றன. அவையாவன, சிறைச்சாலைக் கட்டமைப்பினுள் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படாமையின் காரணமாக ஒன்றுசேர்கின்ற அதிகளவானவர்களுக்கு விசேட பாதுகாப்பு வழங்கப்படுதல் வேண்டும். அதன் பொருட்டுச் சிறைச்சாலையின் ஏனைய கடமைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ஆளணி வளத்தைப் பயன்படுத்தவேண்டியேற்படுகின்றது. ஏனெனில் சிறைச்சாலைகள் திணைக்களமானது மரண தண்டனை இரத்துச் செய்யப்படாதுள்ள நிலையில் எதிர்காலத்தில் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படுதல் ஆரம்பமாகும் பட்சத்தில் அதற்குத் தேவையானவர்களைத் தயார்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. மறுபுறத்தில் விருந்தினர்களின் வருகை மற்றும் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளோரின் குடும்பங்களுக்கான நலனோம்பல் போன்ற விடயங்கள்மீதும் திணைக்களம் மேலதிக கவனம் செலுத்தவேண்டியுள்ளது.

மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ள நபர்களுக்காகச் சிறைச்சாலையில் நடைமுறைப்படுத்தப் படுகின்ற நாளாந்த நடவடிக்கைகளுக்கு மத்தியில் அவர்களை அரை மணித்தியாலம் வெளியில் கொண்டுவருவதை எடுத்துக்காட்டலாம். மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படும் காலப்பகுதியொன்றில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட அச்செயற்பாடானது மரண தண்டனைச் சட்டத்தில் இடம்பெற்றாலும் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படுதல் இடைநிறுத்தப்பட்டு 36 வருடங்கள் பூர்த்தியாகின்றதான 2014ஆம் ஆண்டிலும் எதுவித மாற்றமுமின்றி இடம்பெற்று வருகின்றது. அந்த வகையில் சம்பந்தப்பட்ட நபர்களின் சுகாதாரம் சம்பந்தமான பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகள் உருவாவதைக் காணமுடியும். அதாவது, பார்வை பற்றிய பிரச்சினைகள் (கட்புலக் குறைபாடுகள்) மற்றும் ஏனைய உடல் ரீதியான நோய்கள் ஏற்படுவதும் இடம்பெறலாம். இந்த நிலைமையானது சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருப்பதன் விளைவாக எழுகின்ற

துணைப் பிரச்சினையாக எழுவதோடு சட்ட ரீதியாக மரண தண்டனை நடைமுறையில் இருந்தாலும் நீண்ட காலமாக அது நிறைவேற்றப்படாத நிலையில் இப்பிரச்சினை தொடர்பாக விசேட கவனம் செலுத்தப்படுதல் வேண்டியுள்ளது. அதன்படி இக்குழுவின்ருக்காக நீதியான மாற்றுவழி முறையொன்றின் மூலம் இவ்வாறு நோய்வாய்ப்படும் நிலைமைக்குள்ளாகும் போக்கினைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுதல் வேண்டும்.

மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ள நபர்கள் கடந்த காலத்தில் தமது தண்டனையை நிறைவேற்றுமாறு அல்லது தம்மை விடுவிக்குமாறு கோரா ஆர்ப்பாட்டம் செய்த சந்தர்ப்பங்களும் காணப்பட்டன. இருப்பினும் நீதிமன்றக் கட்டளையின் பிரகாரம் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த நபர்களை நீதிமன்றக் கட்டளையின் எஞ்சிய பகுதியாகிய மரண தண்டனையை நிறைவேற்றும்வரை தடுத்து வைத்துக்கொள்ளுதலானது கடுமையான சவாலாக அமைந்துள்ளது.

மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டவர்கள் தொடர்பாக இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் பொறுப்பு

தேசிய மனித உரிமைகள் பற்றிய ஒரு நிறுவனம் என்ற வகையில் ஆட்களின் உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமை இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப் படுகின்றது. அதன்படி மரண தண்டனையின்மூலம் ஆட்களின் உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமை இழக்கப்படுதல் என்ற விடயத்துடன் இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவுக்கு இணங்க முடியாது. 1996ஆம் ஆண்டின் 21ஆம் இலக்க இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுச் சட்டத்தின்மூலம் உரித்தாகியுள்ள தத்துவங்களின்படி தேசியச் சட்டங்களை சர்வதேச மட்டத்தில் நிலவுகின்ற பிரித்தெடுத்தல்களுக்கு அமைவாக மேற்கொள்வதன் பொருட்டு ஆலோசனை வழங்குவதற்கு ஆணைக்குழுவுக்கு அதிகாரம் உள்ளது.

இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் விதப்புரைகள்

01. சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய பொருத்தளையின் இரண்டாவது விருப்பத்துக்குரிய பின்னேட்டில் இலங்கை பங்களியாதல் மற்றும் அதன்படி மரண தண்டனை நீக்கப்படுதல்.
02. தற்போது சிறைச்சாலைகளிலுள்ள மரண தண்டனை வழங்கப்பட்டோரின் தண்டனையை ஆயுட் சிறைத்தண்டனையாக மாற்றியமைப்பதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் மற்றும் அவர்களில் தவறின் தன்மை, செலவழித்த காலம், வயது, குடும்பநிலமை ஆகியவற்றினை பரிசீலனை செய்து விடுதலை செய்வதற்குரிய பொருத்தமான நடவடிக்கையினை மேற்கொள்ளல்.
03. தற்போது மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டவர்களின் சார்பாக நடைமுறைப் படுத்துவதன் பொருட்டு துரிதமான புனர்வாழ்வுச் செயன்முறையொன்றை உருவாக்குதல்.
04. மரண தண்டனையை இரத்துச்செய்த ஆசிய மற்றும் ஆபிரிக்க நாடுகளால் மேற்படி செயன்முறை மேற்கொள்ளப்பட்ட இடைக்காலச் சந்தர்ப்பங்களில் முன்னெடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் தொடர்பாகக் கற்றுக்கொண்ட பாடங்களைப் பயில்வதன்மூலம் அறிவினைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல்.
05. மரண தண்டனை வழங்கப்படும் குற்றங்களுக்கு உரியதாகப் புதிய தண்டனை முறையொன்றை அறிமுகஞ்செய்தல்.
06. மரண தண்டனை வழங்கப்படும் குற்றங்கள் தொடர்பாகச் சமூகத்தை விழிப்பூட்டுதல்.
07. குற்றவியல்புள்ள ஆளுமைகள் சமூகத்தில் உருவாவதைத் தடுப்பதற்கான விடயங்களைப் பாடசாலைப் பாடத்திட்டத்தில் உள்ளடக்குதல்.
08. உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமை தொடர்பாக இருக்கின்ற முக்கியத்துவத்தைச் சமூகமயப் படுத்துவதை முதலாகக்கொண்ட மனித உரிமைகள் கலாசாரமொன்றைக் கட்டியெழுப்பு வதற்குத் தேவையான சகல திட்டங்களையும் நாட்டில் நடைமுறைப்படுத்திவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.

மீளாய்வு

உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமையை ஏற்றுக்கொள்வதானது மானுட கௌரவம் பற்றிய அடிப்படை நடவடிக்கையாகும். உலக வரலாறு பூராவும் ஒரு தண்டனையாக மரண தண்டனை அமுல்படுத்தப்பட்டாலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமையை நாகரிகத்தின் குறியீடாகக் கருதுவதற்கு உலகம் பூராவும் உள்ள நாடுகள் கவனஞ் செலுத்தியுள்ளன. மரண தண்டனை வழங்கப்படுவதன்மூலம் குற்றச்செயல்கள் குறைவடைதலோ அல்லது பாதுகாப்பான சமூகம் உலகில் உருவாதலோ நிகழமாட்டாதென்பது இந்த அறிக்கை பூராவும் காணப்படுகின்ற தகவல்களின்மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. இலங்கையில் சட்டத்தின் மூலம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் தண்டனை நீதிமன்றம் மூலம் தீர்க்கப்பட்டுள்ள 1976 இலிருந்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இடைநிறுத்தப்பட்டுள்ள மரண தண்டனையானது இரத்துச் செய்யப்படும்வரை பயணம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. அது மனித நாகரிகத்தில் இலங்கையர்களின் உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமையை உறுதிப்படுத்துவதற்காகக் கிடைக்கின்ற பொன்னான சந்தர்ப்பமாகும். அதன்படி அந்த நோக்கத்தை அடைவதற்காக வழிகாட்டும் பணியை நிறைவேற்றுவதற்காக இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்பின் அடிப்படையில் இந்த அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றது.

ஒப்பம்

உயர் நீதிமன்றத்தின் முன்னாள் நீதியரசர்
பிரியந்த ஆர்.பீ. பெரேரா
தலைவர், இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு

கலாநிதி பிரதீபா மஹாநாமவேலுவா
ஆணையாளர்

ஜெஸீமா இஸ்மாயில்
ஆணையாளர்

ரி.ஈ. ஆனந்தராஜா
ஆணையாளர்

டாக்டர் பர்னாட் த சோய்சா
ஆணையாளர்

மேலதிக வாசிப்புக்காக

1. Holy Bible, Ceylon Bible Society
2. The Historical Relations of Island of Ceylon by Robbert Knox
3. Kandian Convention
4. Universal Declaration of Human Rights
5. International Coverment of Civil and Political Rights
6. Second Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights
7. Human Development Report – 2013 by UNDP
8. Prison Statistics of Sri Lanka- Volume 30.year 2011,
Department of Prisons
9. Amnesty International - www.amnesty.org
10. United Nations Office on Drugs and Crime - www.unodc.org

**குடியியல் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச
உடன்பாட்டு ஒப்பந்தத்திற்கான, மரண தண்டனையை ஒழிக்கும்
நோக்குடைய இரண்டாவது விருப்பத் தெரிவுக்குரிய பின்னேடு**

இந்த ஆவணத்திற்கான அரசுகளாம் கட்சிகள்

மரண தண்டனையை நீக்குவது மனித கௌரவத்தின் உயர்வுக்கும், மனித உரிமைகளின் முன்னேற்றமும் அபிவிருத்திக்கும் பங்களிப்புச் செய்யும் என்பதில் நம்பிக்கை கொண்டும்,

1948 ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் 10 ஆந் திகதி நிறைவேற்றப்பட்ட சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின் 3 ஆவது உறுப்புரையையும் 1966 டிசெம்பர் 16 ஆந் திகதி நிறைவேற்றப்பட்ட குடியியல் அரசியல் உரிமைகளுக்கான சர்வதேச உடன்பாட்டு ஒப்பந்தத்தின் 6 ஆவது உறுப்புரையையும் நினைவு கூர்ந்தும்,

குடியியல் அரசியல் உரிமைகளுக்கான சர்வதேச உடன்பாட்டு ஒப்பந்தத்தின் 6 ஆவது உறுப்புரையானது மரண தண்டனையை ஒழித்தல் விரும்பத்தக்கது எனும் வலுவான கருத்து வெளிப்படுமாறு அத்தண்டனையை ஒழித்தல் பற்றிக் கூறுவனவற்றைக் கவனத்திற் கொண்டும்.

மரண தண்டனையைச் சர்வதேச ரீதியாக ஒழிக்கும் கடப்பாட்டினை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பியும்,

பின்வருவனவற்றுக்கு உடன்படுகின்றன:

உறுப்புரை 1

1. இந்த ஆவணத்திற்கான அரசாளும் கட்சியொன்றின் நியாயாதிக்க எல்லையினுள் எவரும் மரண தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்படலாகாது.
2. அரசாளும் கட்சி ஒவ்வொன்றும் தனது நியாயாதிக்கத்தின் எல்லையினுள், மரண தண்டனையை ஒழிப்பதற்கு அவசியமான அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளும்.

உறுப்பரை 2

1. இந்த ஆவணம் வலுவாக்கம் செய்யப்பட்ட அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட போது செய்யப்பட்ட யுத்த காலத்தில் இழைக்கப்படும் இராணுவம் பற்றி வாழ்ந்த மிகத்தீவிரமான குற்றத்துக்காக தீர்ப்பாக போர்காலத்தில் மரண தண்டனையின் பிரயோகத்திற்கு இடமளிக்கும் காப்பொதுக்கல் (reservation) தவிர, இந்த ஆவணத்திற்குப் பிற காப்பொதுக்கல் எதுவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.
2. அத்தகைய காப்பொதுக்கலொன்றைச் செய்யும் அரசாம் கட்சிகள் இந்த ஆவணத்தை வலுவாக்கம் செய்து கொள்ளும் வேளையில் தனது தேசிய சட்டவாக்கத்தில் போர்காலத்தில் பிரயோகிக்கப்படக் கூடியதாகவுள்ள பொருத்தமான ஏற்பாடுகளை ஐக்கிய நாடுகளின் செயலாளர் நாயகத்திற்கு அறிவிக்க முடியும்
3. அத்தகைய காப்பொதுக்கலொன்றைச் செய்த அரசாம் கட்சி தனது ஆள்புலத்திலான போர் நிலையின் தொடக்கம் அல்லது முடிவு குறித்து ஐக்கிய நாடுகளின் செயலாளர் நாயகத்திற்கு அறிவிக்க வேண்டும்

உறுப்புரை 3

இந்த ஆவணத்திற்கான அரசுகளாம் கட்சிகள் உடம்பாட்டு ஒப்பந்தத்தின் உறுப்புரை 40ற்கமைய மனித உரிமைகள் குழுவிற்கு தாம் சமர்ப்பிக்கும் அறிக்கைகளில் இந்த ஆவணத்தை செயற்படுத்துவதில் தாம் கைக்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் பற்றிய தகவல்களை உள்ளடக்குதல் வேண்டும்.

உறுப்புரை 4

உடம்பாட்டு ஒப்பந்தத்தின் 41ம் உறுப்புரையின் கீழ் பிரகடனம் ஒன்றைச் செய்துள்ள, அவ்வொப்பந்தத்தின் அரசுகளாம் கட்சிகள் தொடர்பில், அரசாம் கட்சியொன்று இன்னுமொரு அரசாம் கட்சி அதன் கடப்பாடுகளை பூர்த்தி செய்யவில்லை எனக் கோரும் பொழுது செய்தியறிவிப்பினை பெற்று ஆராய்வதற்கு மனித உரிமைகள் குழுவிற்கு உள்ள தகுதி, ஒப்பந்தத்தை வலுவாக்கம் செய்து கொண்ட வேளையில் சம்பந்தப்பட்ட அரசாம் கட்சி மாறான கூற்றொன்றை வெளிப்படுத்தியிருந்தால் தவிர, இந்த ஆவணத்தின் ஏற்பாடுகளுக்கும் விரிவுபடுத்தப்படும்.

உறுப்புரை 5

1966 டிசெம்பர் 16ஆந் திகதியன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட குடியியல் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச உடம்பாட்டு உப்பந்தம் சார் முதலாவது விருப்பத் தெரிவுக்குரிய பின்னேட்டுக்கான அரசுகளாம் கட்சிகள் தொடர்பில், தனது நியாயாதிக்கத்திற்கு உட்பட்டவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும், செய்தியறிவிப்புக்களைப் பெற்று ஆராய்வதற்கு மனித உரிமைகள் குழுவிற்கு உள்ள தகுதி, சம்பந்தப்பட்ட அரசாம் கட்சி ஆவணத்தை வலுவாக்கம் செய்து கொண்ட வேளையில் மாறான கூற்றொன்றை வெளிப்படுத்தியிருந்தால் தவிர இந்த ஆவணத்தின் ஏற்பாடுகளுக்கும் விரிவுபடுத்தப்படும்

உறுப்புரை 6

1. இந்த ஆவணத்தின் ஏற்பாடுகள் உடம்பாட்டு ஒப்பந்தத்திற்கு மேலதிக ஏற்பாடுகளாக பிரயோகிக்கப்படலாம்.
2. இந்த ஆவணத்தின் உறுப்புரை 2ன் கீழ் அமையும் காப்பொதுக்கலுக்கான வாய்ப்பிற்கு பாதிப்பினை ஏற்படுத்தாது இந்த ஆவணத்தின் உறுப்புரை 1 பந்தி1 இல் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்டுள்ள உரிமையானது உடம்பாட்டு ஒப்பந்தத்தின் உறுப்புரை 4 இன் கீழ் வழுவதல் எதற்கும் உட்படமாட்டாது.

உறுப்புரை 7

1. இந்த ஆவணம் உடம்பாட்டு ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்ட எந்த அரசினதும் கையொப்பத்திற்குத் திறந்து விடப்படும்.
2. இந்த ஆவணம் ஏற்கனவே உடம்பாட்டு ஒப்பந்தத்தை வலுவாக்கம் செய்து கொண்ட அல்லது ஏற்றுக்கொண்ட அரசுகளினால் வலுவாக்கம் செய்யப்படக்கூடியதாகும். வலுவாக்கற் சாதனங்கள் ஐக்கிய நாடுகளின் செயலாளர் நாயகம் வசம் வைப்புச் செய்யப்படும்.
3. இந்த ஆவணம் உடம்பாட்டு ஒப்பந்தத்தை வலுவாக்கம் செய்து கொண்ட எந்த அரசினாலும் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு திறந்து விடப்படும்.

4. ஏற்றுக்கொள்ளல் ஐக்கிய நாடுகளின் செயலாளர் நாயகம் வசம் ஏற்றுக்கொள்ளல் சாதனத்தை வைப்புச் செய்வதன் மூலம் நிறைவேற்றப்படும்.
5. ஐக்கிய நாடுகளின் செயலாளர் நாயகம் இந்த ஆவணத்திற்குக் கைச்சாத்திட்ட அல்லது அதனை ஏற்றுக்கொண்ட அனைத்து அரசுகளுக்கும் வலுவாக்க அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளல் சாதனம் ஒவ்வொன்றினதும் வைப்பு குறித்து அறிவிப்பார்

உறுப்புரை 8

1. இந்த ஆவணமானது பத்தாவது வலுவாக்க அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளல் சாசனம் ஐக்கிய நாடுகளின் செயலாளர் நாயகம் வசம் வைப்புச் செய்யப்பட்ட திகதியிலிருந்து மூன்று மாதங்களின் பின் வலுவிற்கு வரும்.
2. பத்தாவது வலுவாக்க அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளல் சாசனம் வைப்புச் செய்யப்பட்டதன் பின் இந்த ஆவணத்தை வலுவாக்கம் செய்து கொள்ளும் அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒவ்வொரு அரசுக்கும் இந்த ஆவணமானது அவ்வரசின் சொந்த வலுவாக்க அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளல் சாசனம் வைப்புச் செய்யப்பட்ட திகதியிலிருந்து மூன்று மாதங்களின் பின் வலுவிற்கு வரும்.

உறுப்புரை 9

இந்த ஆவணத்தின் ஏற்பாடுகள் வரையறைகள் விதி விலக்குகள் எவையுமின்றி கூட்டாட்சி அரசுகளின் சகல பகுதிகளுக்கும் விரிவுபடுத்தப்படும்.

உறுப்புரை 10

ஐக்கிய நாடுகளின் செயலாளர் நாயகம் உடன்பாட்டு ஒப்பந்தத்தின் உறுப்புரை 48 பந்தி 1 இற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்து அரசுகளுக்கும் பின்வரும் விவரங்களை அறிவிப்பார்.

- (அ) இந்த ஆவணத்தின் உறுப்புரை 2 இன் கீழ் இடம்பெறும் காப்பொதுக்கல்கள், செய்தியறிவிப்புக்கள், அறிவித்தல்கள்.
- (ஆ) இந்த ஆவணத்தின் உறுப்புரைகள் 4 அல்லது 5 இன் கீழ் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கூற்றுகள்.
- (இ) இந்த ஆவணத்தின் உறுப்புரை 7இன் கீழ் இடம்பெறும் கையொப்பங்கள், வலுவாக்கங்கள், ஏற்றுக்கொள்ளல்கள்.
- (ஈ) இந்த ஆவணத்தின் உறுப்புரை 8 இன் கீழ் ஆவணம் வலுவிற்கு வரும் திகதி.

உறுப்புரை 11

1. அதிகாரபூர்வ நிலையிற் சமனான அராபிய, சீன, ஆங்கில, பிரான்சிய, ரஷ்ய, ஸ்பானிய மொழிமூலங்களைக் கொண்ட இந்த ஆவணம் ஐக்கிய நாடுகளின் சுவடிகள் கூடத்தில் வைப்புச் செய்யப்படும்.
2. ஐக்கிய நாடுகளின் செயலாளர் நாயகம் உடன்பாட்டு ஒப்பந்தத்தின் 48 ஆம் உறுப்புரையில் குறிப்பிடப்படும் அனைத்து அரசுகளுக்கும் இந்த ஆவணத்தின் அத்தாட்சிப்படுத்தப்பட்ட பிரதிகளை அனுப்பி வைப்பார்.

Review on the Death Penalty by the Human Rights Commission of Sri Lanka

ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව
இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு
HUMAN RIGHTS COMMISSION OF SRI LANKA

Review on the Death Penalty by the Human Rights Commission of Sri Lanka

ISBN 978-955-8929-18-6

First Published : 2014

Type setting & Printing : Vikum Graphics, No. 33, Maya Mawatha,
Pathiragoda, Maharagama.

Published by : Human Right Commission of Sri Lanka
No 165, Kensey Road, Colombo 08,
Sri Lanka.

ISBN 978-955-8929-18-6

Contents

	<i>Page</i>
Contents	III
Introduction	1
Right to Life through a Human Rights perspective	2
Death panelty and Homicide rate	8
Implementation of Capital Punishment in Sri Lanka	13
Responsibility of the Human Rights Commission of Sri Lanka	16
Recommendations of the Human Rights Commission of Sri Lanka	17
Review	18
Further Reading	19
Annexures	20

Table

<i>Table 01.</i>		
Implementation of Capital Punishment around the World		4
<i>Table 02.</i>		
The Ten Countries in Which Capital Punishment Was Decreed to the Highest Number of Persons during the Period 2007-2013		6
<i>Table 03.</i>		
The Ten Countries in Which the Highest Number of Persons Were Sentenced to Death during the Period 2007 – 2013		7
<i>Table 04</i>		
Homicide ratio in El Salvador, Honduras and Guatemala During the Period 1995 – 2011		9
<i>Table 05</i>		
Homicide Ratio in Iceland ,Norway and Sweden during the Period 1995 – 2011		11
<i>Table 06</i>		
Homicide Ratio in China Japan and Saudi Arabia during the Period 1995 – 2011		12
<i>Table 07</i>		
Homicide ratio in Sri Lanka during the Period 2005 -2010		13
<i>Table 08</i>		
Decreeing Capital Punishment in Sri Lanka as per Offences during the Period 2004 – 2010		14
<i>Table 09</i>		
Decreeing Capital Punishment in Sri Lanka 2000 – 2010		15

Introduction

There are ideologies in favour of and against the implementation of the Death Sentence around the world at present. The basic idea of the principle of Five precepts which is closely linked with Buddhism is to abstain from harming the lives of the others. Similarly, the idea to the effect “do not kill” has been highly emphasized in the ‘Ten Commandments’ which is said to have been donated to the prophet Moses, father of the religious principles of Christianity, Roman Catholicism, Islam and Judah by God. But as far as public administration is concerned, written evidences are available to the effect that the Death Penalty has been implemented as punishments to various offences from the ancient times in countries around the world.

The text “THE HISTORICAL RELATION OF ISLAND OF CEYLON” written by Robert Knox has unveiled information relevant to the reign of King Rajasinghe II of Kandyan era. In this text, he has mentioned that 32 punishments were implemented to punish offenders of different offences when he was staying in Sri Lanka and that the Death Penalty too was among the said punishments. During that period the Death Penalty has been performed in different guises. Knox, in his text has explained that methods like beheading, cramping (trampling) using elephants, tying the offender between two trees which have been drawn together and releasing the trees to the normal position were utilized and as a whole, the aforesaid methods of punishments were entirely cruel and full of violence.

Similarly, those who were against the state were also sentenced to Death during the Kandyan era. King Sri Wickrama Rajasinghe, the final ruler of Kandy, at one moment killed one of his Majors by the name of Lewke Disawa (officer in charge of a region) under the presumption that he had gone against his rule. Similarly, having suspicion against his first Adikaram Ehelepola to have conspired with British against the king, all the members of the Ehelepola family were given Death Sentence. There, punishments like putting the small infants inside a mortar and trampling, drowning women in water with stones hung on their necks and beheading boys were performed. It is reported that these punishments were implemented in a very cruel and violent manner.

In 1815 Kandyan leaders handed over the Kandyan kingdom to the British and there both the parties signed the famous Kandyan Convention and a specific factor on Human Rights is included in article 6 of the convention .It says that the violent torture system which was performed under the punishment methods which have been implemented under the rule of Sinhalese kings should come to an end. Although these agreements were implemented with various differences at the practical level later on, the expectations of the then community on violent torture and the Death Sentence were made quite obvious by this article.

Right to life through a Human Rights Perspective

Right to life of all the individuals is ensured as per article 3 of the United Nations Universal Declaration on Human Rights which has been adopted by the Sri Lankan government as well. Similarly, every individual has a right to life as per article 6 of the United Nations Convention on Civil and Political Rights. It should be ensured by law. Similarly, people should not be murdered in an arbitrary manner.

Accordingly, it is evident that United Nations Party countries have accepted an individual's right to life as a human right. In the same way, it has been illustrated by the section 6 of the Civil and Political Rights Covenant that if a certain country has not abolished the death penalty, they have to follow particular limitations when it is implemented. Accordingly,

1. It should be implemented only for cases where very grave offences have been committed
2. A person sentenced to Death should have the right to request pardon, obtain a pardon and to get the punishment reduced.
3. Death Penalty should not be exercised in the case of persons below 18 years and for expecting women.

Even though the right to life has been guaranteed by the United Nations Universal Declaration on Human Rights and by the United Nations Civil and Political Rights Covenant, the United Nations introduced the Optional Protocol .It has been formulated directly targeting the abolition of the

Death Sentence. At the outset it declares the fact that we can be the shareholders to increase the progressive enhancement of human dignity and human rights along with the abolition of the Death Penalty. Accordingly in these party countries no person should be sentenced to death .All the party countries should take action in view of abolishing the Death Penalty within their state boundaries.

But out of the 193 member states of UNO, only 81 states have become partners of this optional protocol. And the majority of the said states have become partners with this optional protocol taking one optional advantage into consideration. That is the clause to the effect that the members of the security forces who are subjected to allegations on war crimes are not covered by the abolition of the Death penalty in an instance where issues related to war crimes arise.

However, as declared by the Amnesty International Organization that provides information on 198 countries of the world,

Number of countries that have abolished the Death Penalty related to all the offences	-98
Number of countries that have abolished the Death Penalty related to general offences	-7
Number of countries that do not enforce the Death Sentence although it exists in the legislature	-35
Number of countries that exercise the Death Penalty	- 58

The countries that have abolished the Death Penalty in relation to all the offences can be identified in all the regions of the world. Not only western European countries with highly sophisticated economies but also the countries of the African region which are considered as the poorest countries of the world are available here. .

Countries like Brazil, Chili, El Salvador, fuji, Israel , Kazakhstan , and Peru have abolished the Death Penalty related to general offences.

Another group of countries do not implement the Death sentence in spite of the fact that it is available in their legislations. These countries are mostly identified as third world countries. South Korea which is one developed industrial country in Asia is also among this category of countries. Even Sri Lanka represents this category. In these countries people are sentenced to death but the required practical provisions are not implemented to exercise capital punishment.

The fourth category of countries are the countries which exercise death penalty. Countries with the richest and the poorest economies of the world come under this category. World's biggest democratic countries such as India and USA are members of this category.

Information with relevance to the implementation of the death Penalty issued by The Amnesty International in the year 2013 are indicated below. Accordingly, information on 198 countries of the world have been included in it.

Table 1

Implementation of the Death Penalty in the world-2013

Region and the total number of countries		Implementation of death penalty							
		Countries that have abolished Death Penalty		Countries that have abolished death penalty for general offences		Countries where Death penalty is not practically implemented		Countries where Death Penalty is implemented	
		Number	%	Number	%	Number	%	Number	%
Asia	26	5	19.23	0	0	8	30.76	13	50.00
Africa	52	16	30.76	0	0	21	46.15	15	28.84
Europe	54	50	92.59	1	1.85	2	3.7	1	1.85
Northern America	02	1	50.00	0	0	0	0	1	50.0
Latin America & Carribbean Islands	32	14	43.75	4	12.5	1	3.12	13	40.62
Australia and Pacific Islands	14	12	85.71	1	7.14	1	7.14	0	0
Arabia	18	0	0	1	5.5	2.	11.11	15	83.33
Total	198	98	49.49	7	3.5	35	17.67	58	29.29

Source : www.amnesty.org

The analysis on the basis of the aforesaid information is given in the above table. Accordingly, around 49% of the countries in the world have abolished Death Penalty as a whole. The Death Penalty is implemented in around 29% of the countries. In another 18% Death Penalty is not practically implemented although it is included in the legislature. Another 37 % of the countries worldwide do not implement the Death Penalty for general offences. As per the above analysis, countries of the world are divided into 7 groups and studied . There, in the Arabian Region a highest progress is evident in implementing Death Penalty .There are 18 countries in the said region and out of them 83% practically implement the Death Penalty. Europe is the region with the least number of countries implementing the Death Penalty and there only one country out of the total of 54 countries implement Death Penalty. There are 26 countries in the Asian Region and out of these countries 29% implement Death Penalty while 41% of the 32 countries in the Region of Latin America and Caribbean Islands implement it. In the Region of Australia and Pacific, the Death penalty is implemented for specific offences and for other offences no country in the region seem to implement Death Penalty.

As far as the countries which have abolished the Death Penalty are concerned, Europe is evident as a Region. Out of the 54 countries in the European Region, Death Penalty has been abolished in 93%. Out of the countries of the Region of Australia and Pacific, the Death Penalty has been abolished in 86% .Region wise, Arabia is the region where no country has abolished the Death Penalty and even in the Asian Region the Death Penalty has been abolished in around 19% of the countries.

Information with relevance to the countries where the highest figures have been recorded pertaining to the implementation of the Death penalty around the world from 2007 to 2013 are indicated through the following analysis.

Table 2

Ten countries that declared Death Sentence on a highest number of people- 2007-2013

		year						
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
01	Country	China	China	China	China	China	China	China
	Number	470	1718					
02	Country	Pakistan	Iraq	Iran	Pakistan	Pakistan	Pakistan	Pakistan
	Number	317	346	388	252	360	314	369
03	Country	Algeria	Pakistan	Pakistan	Iraq	Iraq	Sudan	Bangladesh
	Number	143	102	120	60	82	129	169
04	Country	Iraq	Algeria	Egypt	Egypt	Iran	Algeria	Afghanistan
	Number	135	37	69	53	68	79	79
05	Country	USA	Bangladesh	Afghanistan	Nigeria	Egypt	Thailand	Vietnam
	Number	42	36	52	46	43	43	39
06	Country	India	Afghanistan	Sri Lanka	Algeria	India	Egypt	Nigeria
	Number	33	34	30	27	41	28	34
07	Country	Bangladesh	Uganda	USA	Malaysia	Malaysia	Vietnam	Somalia
	Number	15	19	9	18	30	19	21
08	Country	Vietnam	USA	Algeria	USA	Sri Lanka	Iraq	Egypt
	Number	15	17	9	17	10	14	13
09	Country	Mongolia	Egypt	Malaysia	India	USA	Iran	Iran
	Number	9	15	8	9	7	9	8
10	Country	Egypt	India	Bangladesh	Afghanistan	Nigeria	India	USA
	Number	9	15	7	8	5	7	7

Source : www.amnesty.org

Table 3**Ten countries that declared Death execution a highest number of people- 2007-2013**

		year						
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
01	Country	China	China	China	China	China	China	China
	Number	1860	7003					
02	Country	Iran	Iran	Iran	Iran	Iran	Iran	Iran
	Number	307	258	366	365	313	242	226
03	Country	Saudi Arabia	Saudi Arabia	Iraq	North Korea	S. Arabia	Iraq	Iraq
	Number	271	236	276	279	291	199	220
04	Country	Pakistan	USA	Saudi Arabia	Yemanan	Iraq	S Arabia	S Arabia
	Number	199	200	269	185	156	153	174
05	Country	USA	Pakistan	USA	USA	USA	USA	USA
	Number	100	185	133	151	123	106	148
06	Country	Iraq	Iraq	Yemanan	SArabia	Yemanan	Yemanan	Somalia
	Number	100	131	108	130	110	91	141
07	Country	Vietnam	Vietnam	Sudan	Libya	North Korea	Sudan	Sudan
	Number	93	114	105	114	108	86	117
08	Country	Afghanistan	Afghanistan	Vietnam	Syria	Somalia	Afghanistan	yemenan
	Number	83	11	100	110	106	81	109
09	Country	Libya	North Korea	Syria	Bangladesh	Sudan	Gambia	Japan
	Number	45	87	68	105	78	79	91
10	Country	Japan	Japan	Japan	Somalia	Bangladesh	Japan	Vietnam
	Number	40	70	64	100	72	78	80

Source : www.amnesty.org

As per the above statistics China has continuously maintained the highest records and information on China have not been provided from 2009 onwards. But Amnesty International Organization on the presumption that China has continued with the same highest records for implementing the Death penalty, has placed it on top of the other countries. Mostly it is Pakistan that comes to the second place in the world concerning the implementation of the Death Penalty. As per this table the representation of the Asian countries among the ten highest places is evident in each year. It is explicit that even Sri Lanka has been rated among these top ten

countries in the year 2009. Except in the year 2012, USA , out of the developed and industrialized countries has occupied a place among the top ten countries on all the other occasions .

As far as the periods considered in this analysis are concerned, one outstanding aspect is the fact that no country in the Region of Latin American and Caribbean islands has ever been rated among the top ten.

Death Penalty and Homicide Rate

Facts are presented in view of showing that rigorous punishments are instrumental in the decline of offences in a country. But it is visible that there is no basis for this idea as far as the information issued by the United Nations Office on Drugs and Crime is concerned.

If rigorous punishments are exercised in a particular country, there is less tendency on the part of the citizens to commit offences and as a result it is problematic whether such rigorous punishments are required to be implemented continuously in such a situation.

As per the statistics revealed by the website of the United Nations Office on Drugs and Crime in 2014, three countries Salvador, Guatemala and Honduras which belong to the region of Latin America and Caribbean Islands record the highest homicide rates of the world.

Table No.4**Homicide rate in El Salvador, Honduras and Guatemala From 1995 to 2011**

year	Country		
	Elsalvador	Honduras	Guatemala
1995	139.1	-	32.5
1996	117.3	-	35.3
1997	112.6	-	38.1
1998	95.0	-	30.9
1999	65.0	42.1	24.2
2000	59.8	51.1	25.8
2001	60.2	55.0	28.1
2002	47.3	56.0	30.8
2003	55.9	33.6	35.0
2004	64.6	32.0	36.3
2005	62.5	35.1	42.0
2006	64.6	43.0	45.1
2007	57.3	45.6	43.3
2008	51.9	61.3	46.0
2009	71.1	70.7	46.3
2010	64.4	82.1	41.4
2011	70.2	91.6	35.5

Source : www.unodc.org

According to Amnesty International, out of those countries, El Salvador is a country in which capital punishment is decreed for specific crimes not for ordinary crimes . Honduras is a country in which capital punishment is abolished. In Guatemala capital punishment is being continued. However, in these three countries a higher rate of homicide is reported. Special attention has been paid by these three countries on homicide rates using three forms of methodologies. However, it is precise that the progress achieved by these countries is not satisfactory.

The countries in the world are categorized and ranked on human development by UNDP. Accordingly the aforesaid countries have been categorized as countries which have a middle level human development.

186 countries have been categorized in the year 2012 as per 2013 report. According to that categorization El Salvador, Guatemala and Honduras are ranked at 107th, 133 th and 120th places respectively. Irrespective of the fact that these countries have a middle level human development a higher homicide rate is reported in these countries. On the contrary in the countries which have a lower level human development vis – a – vis these countries, the homicide ratio is at a comparatively lower level. The aforesaid fact indicates that it is not clear whether the development of a country or the implementation of capital punishment makes any impact on the increase of the crime rate. However all the aforesaid three countries are situated in the same region.

So it seems that some factors prevalent in the social and cultural atmosphere in the regions may have made some impact on this. The influence of the methodologies such as capital punishment adopted in the prevention of crime is questionable.

Iceland, Norway and Sweden are prominent among the countries in which the lowest homicide rate in the world is reported. These countries are Scandinavian countries, which are situated in Northern Europe. The homicide rate in these counties is given below.

Table No. 5**Homicide Rate in Iceland, Norway and Sweden from 1995 up to 2011.**

Year	Country		
	Iceland	Norway	Sweden
1995	0	1.0	0.9
1996	0.4	1.0	1.1
1997	0.7	0.9	1.0
1998	0	0.9	1.1
1999	0.7	0.8	1.1
2000	1.8	1.1	1.0
2001	0.4	0.8	0.9
2002	1.4	1.0	1.1
2003	0	1.1	0.9
2004	1.0	0.8	1.2
2005	1.0	0.7	0.9
2006	0	0.7	1.0
2007	0.7	0.6	1.2
2008	0	0.7	0.9
2009	0.3	0.6	1.0
2010	0.6	0.6	1.0
2011	0.9	2.3	0.9

Source : www.unodc.org

The aforesaid three countries can be identified as countries in which the lowest homicide rate in the world is reported. Capital punishment is abolished in all these three countries. The fact that capital punishment is not decreed even though crimes are committed has not made any influence on the increase of crime in these countries. On the other hand according to UNDP these three countries are among the countries which reported a higher human development index in the world in the year 2013. Norway, Sweden and Iceland are ranked at the 1st, 7th and the 13th places respectively. All these three countries are situated in the Scandinavian region. However, we cannot say that the higher development prevalent in these countries has made any influence to make the crime level of these countries lower.

According to the information submitted by Amnesty International

China, Japan and Saudi Arabia are prominent among the countries in which capital punishment is implemented. The homicide rate in these countries is given below.

Table No. 6

The Homicide Rate in China, Japan and Saudi Arabia from the year 1995 up to 2011

Year	Country		
	China	Japan	Saudi Arabia
1995	-	0.5	-
1996	-	0.5	-
1997	-	0.5	-
1998	-	0.6	-
1999	-	0.5	0.9
2000	-	0.5	0.9
2001	-	0.5	1.1
2002	2.0	0.5	1.3
2003	1.9	0.6	1.1
2004	1.9	0.6	1.3
2005	1.6	0.5	1.2
2006	1.4	0.5	1.0
2007	1.2	0.5	1.0
2008	1.1	0.5	-
2009	1.1	0.4	-
2010	1.0	0.4	-
2011	-	0.3	-

Source : www.unodc.org

Even though capital punishment is implemented by these countries, it seems that the homicide rate in these countries is at a lower level.

According to the information submitted by UNDP China is a country which has a middle level human development rate. China is ranked as the 101st place in regard to social development line-up in the world in the year 2013. Japan is ranked at the 7th place while Saudi Arabia is ranked at the 57th place in this line-up. Though China is ranked at the 101 st place in regard to human development, it is a powerful country in the world as far as economic development is concerned. However, the homicide rate is at a lower level in these three countries. Even though these countries are at a higher level as

far as human development and economic development are concerned, implementation of capital punishment is done at a higher rate in these countries annually.

When these countries are considered we can see that the implementation of representative democracy is done at a lower level in China and Saudi Arabia while Japan, which was a country that spread colonialism in Asia by the time the second world war was being waged, has become a country that spreads strict domination both inside and outside the country. Hence, implementation of capital punishment in a country can be viewed as the result of a complex process driven by the feeling of social, cultural, domination and the influence of religious factors, which is far beyond the human development and economic capability of the country.

Implementation of Capital punishment in Sri Lanka

Capital punishment has not been abolished in Sri Lanka yet. However, this punishment has not been implemented in Sri Lanka since 1976. Sri Lanka is ranked at the 92nd place in the Human Development Index prepared by UNDP. Sri Lanka is among the countries which have a higher human development. The homicide rate in Sri Lanka during the period from the year 2005 up to 2010 is given below.

Table No. 7

Homicide Rate in Sri Lanka 2005 – 2010

Year	Rate
2005	6.2
2006	10.2
2007	8.2
2008	7.3
2009	4.6
2010	3.6

Source : Sri Lanka Prison Statistics Volume 30 - 2011

According to the aforesaid data a sharp decline can be viewed in the homicide rate in Sri Lanka during the period from the year 2005 up to 2010. However, the social and cultural factors which have influenced it cannot be revealed without a deep analysis in regard to them. Prison statistics issued by the Department of Prisons annually are given below.

Note No. 08.

Implementation of Capital punishment as per offence - 2004 – 2010

Year	The number of persons to whom capital punishment was decreed	The number of persons who were subjected to capital punishment	The number of persons in regard to whom capital punishment was converted into other punishments
2000	72	-	-
2001	67	-	-
2002	69	-	-
2003	102	-	-
2004	68	-	-
2005	113	-	-
2006	165	-	-
2007	176	-	-
2008	128	-	-
2009	108	-	-
2010	96	-	-

Source : Prison statistics of Sri Lanka - Vol. 30 year 2011.

The table categorises the persons to whom capital punishment was decreed during the period from the year 2004 up to 2010 as per the offences committed. Capital punishment is mainly decreed in Sri Lanka for murder and drug related offences.

Accordingly capital punishment was decreed to the convicts of drug related offences in the years 2006, 2007 and 2008. Decreeing capital punishment to the convicts of drug related offences is at a lower level when compared with the number of convicts of murder to whom capital punishment was decreed.

Even though capital punishment was decreed from the year 1976, there can be viewed an accumulation in prisons, of the persons, to whom capital punishment has been decreed, due to the fact that the

aforesaid punishment is not implemented. Information contained in Prison Statistics of Sri Lanka Volume 30 – Year 2011 is given below.

Note No. 09.

Decreeing Capital Punishment in Sri Lanka

Year	Offence		Total
	Murder	Offences Related to Dugs	
2004	68	-	68
2005	113	-	113
2006	163	2	165
2007	167	9	176
2008	124	4	128
2009	108	-	108
2010	96	-	96

Source : Prison Statistics of Sri Lanka Volume 30- Year 2011.

This table provides information in regard to decreeing of capital punishment in each year from the year 2000 and as per the aforesaid information capital punishment has been decreed to at least 67 persons in the year 2001. Capital punishment has been decreed to 165 persons in the year 2006. The number of persons in prisons who get accumulated in this manner seem to be there until they face a natural death.

Information of the persons in this group in regard to whom capital punishment has been lifted and converted in to another punishment is not available in this table. This situation creates a number of problems. The huge number of persons who get accumulated in prisons due to the non-implementation of capital punishment should be provided with special security. Prisons have to utilize the work force allocated for some other duties for this purpose. The reason is that in a situation in which capital punishment has not been abolished the Department of Prisons will have to prepare these persons to suit the required circumstances in which capital

punishment is implemented in the future. On the other hand the Department of Prisons has to pay additional attention in regard to factors such as the arrival of visitors to see these persons and the welfare of their families.

Among the daily activities carried out for death row convicts, there is an occasion on which they are taken to open areas for a period of half an hour per day. This activity, which was carried out during the times when capital punishment was implemented, is continuing without any change even in the year 2004 by which 26 years have lapsed since the implementation of capital punishment was stopped. Various health problems can be seen emerging in these persons within these circumstances. Defects of vision and other physical illnesses emerge in them. This situation arises as an external problem of incarceration and in a situation in which capital punishment has not been implemented for a long period of time, though it has been decreed by law, special attention has to be paid to this problem. Therefore action has to be taken to minimize the tendency of their becoming ill through a reasonable optional methodology.

There were occasions in the recent past when the death row convicts launched demonstrations asking for their punishment be implemented or else they be released. However, it has become a big challenge to hold these persons who are held by court order until the other part of that court order is executed.

Responsibility of the Human Rights Commission of Sri Lanka in regard to Death Row Convicts.

The Human Rights Commission as a national institution of human rights accepts the right of people to life. Therefore the Human Rights Commission cannot agree with the fact that people are deprived of their right to life due to the implementation of capital punishment. As per the powers conferred by the Human rights Commission of Sri Lanka Act No. 21 of 1996 on the Human Rights Commission of Sri Lanka the Commission has powers to provide instructions to make national laws which comply with the extracts of the international law.

Recommendations of the Human Rights Commission of Sri Lanka

1. Making Sri Lanka a stakeholder of the Second Optional Protocol of the International Covenant on Civil and Political Rights and abolishing capital punishment accordingly.
2. Taking necessary steps to convert the capital punishments decreed on death row convicts in prisons at present into life imprisonment.
3. Creating an expeditious rehabilitation process to be implemented for death row convicts in prisons at present.
4. Obtaining knowledge by studying the lessons learnt by Asian and African countries that have abolished capital punishment from the courses of action taken by them during the interim periods that they did that act.
5. Introducing a new penalty system to be used by the countries which implement capital punishment.
6. Educating the society in regard to the offences for which capital punishment is decreed.
7. Incorporating into the school curriculum the facts which are conducive to prevent the creation of criminal personalities in the society.
8. Taking necessary action to implement all the plans in the country, which are required to build up a human rights culture based on the integration of the importance of the right to life into the society.

Review

Accepting the right to life is the basic step taken in regard to human respect. Irrespective of the fact that capital punishment was implemented throughout the world history, the countries in the world have paid their attention to consider the right to life as a symbol of civility since the middle of the 20th century.

The information contained in the whole of this report confirms the fact that decreeing capital punishment does not contribute to the reduction of crime or the creation of a secure society.

Capital punishment, the implementation of which has been suspended in Sri Lanka, has to be abolished there.

It will be a great opportunity for Sri Lankans to achieve in the human civilization to their get their right to life confirmed . Therefore, this report indicates the responsibility which lies on the Sri Lanka Human Rights Commission to guide Sri Lanka achieve that aim.

Justice Priyantha R. P. Perera
Former Judge of the Supreme Court of Sri Lanka
Chairman
Human Rights Commission of Sri Lanka

Dr. Prathiba Mahanamahewa
Commissioner

Mrs. Jezima Ismail,
Commissioner

Mr. T. E. Anandaraja,
Commissioner

Dr. Bernard de Zoysa,
Commissioner

Further Reading.

1. Holy Bible, Ceylon Bible Society
2. The Historical Relations of Island of Ceylon by Robert Knox
3. Kandyan Convention
4. Universal Declaration on Human Rights
5. International Covenant of Civil and Political Rights
6. Second Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights
7. Human Development Report – 2013 by UNDP
8. Prison Statistics of Sri Lanka- Volume 30.year 2011, Department of Prisons
9. Amnesty International - www.amnesty.org
10. United Nations Office on Drugs and Crime - www.unodc.org

Second Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights, aiming at the abolition of the death penalty

Adopted and proclaimed by General Assembly resolution 44/128 of 15 December 1989 The States Parties to the present Protocol,

Believing that abolition of the death penalty contributes to enhancement of human dignity and progressive development of human rights,

Recalling article 3 of the Universal Declaration of Human Rights, adopted on 10 December 1948, and article 6 of the International Covenant on Civil and Political Rights, adopted on 16 December 1966,

Noting that article 6 of the International Covenant on Civil and Political Rights refers to abolition of the death penalty in terms that strongly suggest that abolition is desirable,

Convinced that all measures of abolition of the death penalty should be considered as progress in the enjoyment of the right to life,

Desirous to undertake hereby an international commitment to abolish the death penalty,

Have agreed as follows:

Article 1

1. No one within the jurisdiction of a State Party to the present Protocol shall be executed.
2. Each State Party shall take all necessary measures to abolish the death penalty within its jurisdiction.

Article 2

1. No reservation is admissible to the present Protocol, except for a reservation made at the time of ratification or accession that provides for the application of the death penalty in time of war

pursuant to a conviction for a most serious crime of a military nature committed during war time.

2. The State Party making such a reservation shall at the time of ratification or accession communicate to the Secretary-General of the United Nations the relevant provisions of its national legislation applicable during wartime.
3. The State Party having made such a reservation shall notify the Secretary-General of the United Nations of any beginning or ending of a state of war applicable to its territory.

Article 3

The States Parties to the present Protocol shall include in the reports they submit to the Human Rights Committee, in accordance with article 40 of the Covenant, information on the measures that they have adopted to give effect to the present Protocol.

Article 4

With respect to the States Parties to the Covenant that have made a declaration under article 41, the competence of the Human Rights Committee to receive and consider communications when a State Party claims that another State Party is not fulfilling its obligations shall extend to the provisions of the present Protocol, unless the State Party concerned has made a statement to the contrary at the moment of ratification or accession.

Article 5

With respect to the States Parties to the first Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights adopted on 16 December 1966, the competence of the Human Rights Committee to receive and consider communications from individuals subject to its jurisdiction shall extend to the provisions of the present Protocol, unless the State Party concerned has made a statement to the contrary at the moment of ratification or accession.

Article 6

1. The provisions of the present Protocol shall apply as additional provisions to the Covenant.
2. Without prejudice to the possibility of a reservation under article 2 of the present Protocol, the right guaranteed in article 1, paragraph 1, of the present Protocol shall not be subject to any derogation under article 4 of the Covenant.

Article 7

1. The present Protocol is open for signature by any State that has signed the Covenant.
2. The present Protocol is subject to ratification by any State that has ratified the Covenant or acceded to it. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.
3. The present Protocol shall be open to accession by any State that has ratified the Covenant or acceded to it.
4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.
5. The Secretary-General of the United Nations shall inform all States that have signed the present Protocol or acceded to it of the deposit of each instrument of ratification or accession.

Article 8

1. The present Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the tenth instrument of ratification or accession.
2. For each State ratifying the present Protocol or acceding to it after the deposit of the tenth instrument of ratification or accession, the present protocol shall enter into force three

months after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

Article 9

The provisions of the present protocol shall extend to all arts of federal States without any limitations or exceptions.

Article 10

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States referred to in article 48, Paragraph 1, of the Covenant of the following particulars:

- (a) Reservations, communications and notifications under article 2 of the present protocol;
- (b) Statements made under articles 4 or 5 of the present protocol;
- (c) Signatures, ratifications and accessions under article 7 of the present Protocol;
- (d) The date of the entry into force of the present Protocol under article 8 thereof.

Article 11

- 1. The present Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.
- 2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States referred to in article 48 of the Covenant.

ISBN 978-955-8929-18-6

9 789558 929186

ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව
අංක 165, කිංසි පාර, කොළඹ - 08.

දුරකථන } 0112-694925, 2685980,
தொலைபேசி } 2685981, 2685339
Telephone }

தில்ங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு
இல 165, கிங்ஸி வீதி, கொழும்பு - 08.

ෆැක්ස් } 0112-694924
தொலைநகல் }
Fax }

HUMAN RIGHTS COMMISSION OF SRI LANKA
No 165, Kynsey Road, Colombo - 08.

E-mail : sechrc@sltnet.lk
Web : www.hrcsl.lk